

UNIVERZITET U NOVOM SADU
PRIRODNO-MATEMATIČKI FAKULTET - GRUPA FIZIKA

D I P L O M S K I R A D

Tema:

O PROBLEMU KOREKTNOG HARMONIJSKOG POLARITONSKOG SPEKTRA

RADUJKOV R. VLADIMIR

Iskreno se zahvaljujem profesoru Dr. Bratislavu S. Tošiću
na svesrdnoj pomoći i sugestijama koje mi je pružio pri
izradi ovog rada.

SADRŽAJ:

UVOD

GLAVA I

Neodržanje broja eksitona i posledice

§1 Rezultati metode P.D.K. u teoriji eksitona str. 1

§2 Korekcija spektra dobijenog metodom P.D.K. str. 14

GLAVA II

Korektan polaritonski spektar u oblasti rezonance

§3 Metod P.D.K. u teoriji polaritona str. 20

§4 Korektan polaritonski spektar str. 30

ZAKLJUČAK

LITERATURA

U V O D

Čilj ovoga rada je da se ispitaju posledice neodržanja broja kvazičestica u sistemu polaritona. Kao što je poznato, ni hamiltonijan Frenkelovih eksitona, ni hamiltonijan polaritona ne komutiraju sa operatorom totalnog broja kvazičestica, a to znači da osnovno stanje sistema nije dobro definisano. Problem neodržanja, ako se isključi Hajzenbergov feromagnetik, prisutan je kod svih tipova clementarnih eksitacija u kristalima.

Takodje je pokazano da u slučaju kada se broj kvazičestica ne održava, metod približne druge kvantizacije / P.D.K./, koji je predložio N. N. Bogoljubov, daje nekorektan spektar čak i u harmonijskim aproksimacijama. Radi se o tome da korekcije u harmonijski spektar, u ovom slučaju, unose i anharmonijski članovi hamiltonijana sistema.

Ako posmatramo sistem Frenkelovih eksitona, onda se problem harmonijskog spektra može rešiti zahvaljujući činjenici da je energija eksitacije izolovanog molekula daleko veća od širine eksitonke zone, pa se odnos ove dve veličine pojavljuje kao mali parametar ove teorije.

U sistemu polaritona ovakav prirodan mali paramtar se ne pojavljuje pa je zato problem harmonijskog spektra polaritona parcijalan i rešava se od slučaja do slučaja.

Naš cilj je da u oblasti rezonance /ona oblast impulsa u kojoj se eksitonska i fotonska energija presecaju/ nadjemo korektan harmonijski polaritonski spektar.

GLAVA I

NEODRŽANJE BROJA EKSITONA I POSLEDICE

§1 Rezultati metode P.D.K. u teoriji eksitona

§2 Korekcija spektra dobijenog metodom P.D.K.

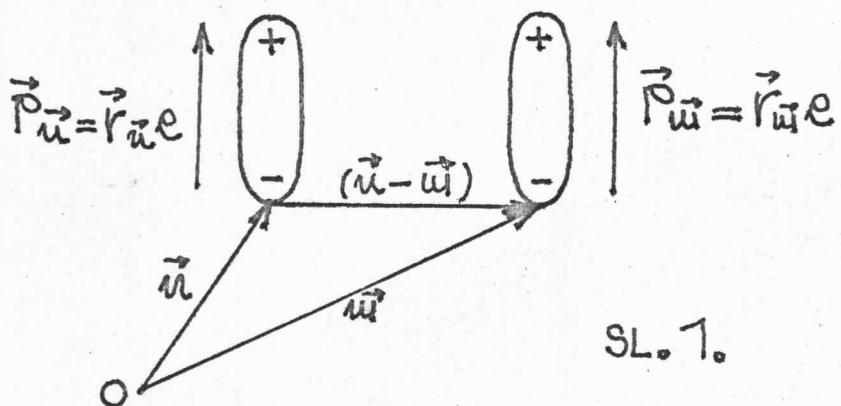

I. § 1. Rezultati metode P.D.K. u teoriji eksitona

Molekulski kristali se odlikuju malom energijom veze u odnosu na jonske i kovalentne kristale. Kod ovih kristala u toku kristalizacije je, takođe, Kulanova elektrostatička sila privlačenja, s tim što je veza u kristalnoj rešetci dipol-dipolnog tipa a ne unipolnog kao kod jonskih kristala. Kod ovih kristala ne postoje sile razmene jer su molekuli, koji čine rešetku, potpuno zatvoreni sistem. U takve kristale spadaju plameniti gasovi ali i jedinjenja kao što su naftalin i benzol u čvrstom stanju. Dakle, za energiju veze kod ovih kristala je odgovorna potencijalna energija dipola u poždu dipola, koja se može prikazati izrazom:

$$V_{nm} = \frac{e^2 \vec{r}_n \cdot \vec{r}_m}{|\vec{n} - \vec{m}|^3} - \frac{3e^2 [\vec{r}_n(\vec{n} - \vec{m})][\vec{r}_m(\vec{n} - \vec{m})]}{|\vec{n} - \vec{m}|^5} \quad 1.1.$$

gde su $e\vec{r}_n = \vec{P}_n$ i $e\vec{r}_m = \vec{P}_m$ dipolni momenti molekula sa vektorom položaja \vec{n} i \vec{m} . Ovde je \vec{r}_{nm} efektivna dužina dipola što se vidi na slici /jedan/ 1.

Vidimo u izrazu 1.1. da veličina dipol-dipolne interakcije zavisi kako od intenziteta dipolnih momenata, tako i od ugla koji ovi dipoli zaklapaju sa međusobnim radijusom $(\vec{n} - \vec{m})$

Podjimo od toga da svojstveni problem hamiltonijana bilo kog molekula mora dati energetski spektar, tj.:

$$\hat{H}_{\vec{u}} \Psi^f(\vec{r}) = E^f \Psi(\vec{r}) \quad \text{gde je } f - \text{oznaka nivoa}$$

Ali, kada imamo čvrsto stanje materije ne možemo da rešimo isti svojstveni problem jer ne znamo analitički izraz talasne funkcije kristala. Zato se koristi metod sekundarne kvantizacije koji nam omogućava da bez poznavanja talasne funkcije dodjemo do energetskog spektra.

Hamiltonijan našeg kristala će sadržati zbir hamiltonijana svih molekula i zbir svih medjusobnih dipol-dipolnih interakcija, tj.:

$$\hat{H}_{TOT} = \sum_{\vec{u}} \hat{H}_{\vec{u}} + \frac{1}{2} \sum_{\vec{u}\vec{w}} \hat{V}_{\vec{u}\vec{w}} \quad 1.2$$

U reprezentaciji druge kvantizacije hamiltonijan $\hat{H}_{\vec{u}}$, koji daje svojstvene energije molekula, ima oblik:

$$\hat{H}_{\vec{u}} = E_{\vec{u}f} \hat{a}_{\vec{u}f}^+ \hat{a}_{\vec{u}f}$$

a operator interakcije:

$$\hat{V}_{\vec{u}\vec{w}} = V_{\vec{u}\vec{w}} (f_1 f_2 f_3 f_4) \hat{a}_{\vec{u}f_1}^+ \hat{a}_{\vec{u}f_2}^+ \hat{a}_{\vec{w}f_3} \hat{a}_{\vec{w}f_4}$$

gde je $E_{\vec{u}f}$ svojstvena energija posmatranog stanja $/f/$, uočenog molekula na položaju $/\vec{n}/$, i gde je $V_{\vec{u}\vec{w}}$ - matrični element interakcije dva molekula sa raznim nivoima $/f_{1234}/$, tj.:

$$V_{\vec{u}\vec{w}} = \int \Psi_{\vec{u}}^{*f_1} \Psi_{\vec{w}}^{*f_2} V_{\vec{u}\vec{w}} \Psi_{\vec{u}}^{f_3} \Psi_{\vec{w}}^{f_4} d\vec{v}_{\vec{u}} d\vec{v}_{\vec{w}}$$

Ovde se integracija vrši po oblastima Hilbertovog prostora \mathcal{H} oko čvora \vec{n} i \mathcal{H} oko čvora \vec{m} . Energija interakcije se kreće od 0,01 do 0,1 [ev], dok svojstvene vrednosti energije molekula uzimaju vrednosti od 3 do 5 ev. Zato možemo smatrati da je:

$$E_{\vec{u}\vec{f}} \gg V_{\vec{n}\vec{m}}(f_1 f_2 f_3 f_4)$$

Dakle hamiltonijan kristala možemo predstaviti sa:

$$\hat{H}_{TOT} = \sum_{\vec{u}\vec{f}} E_{\vec{m}}^f \hat{a}_{\vec{u}\vec{f}}^+ \hat{a}_{\vec{u}\vec{f}} + \quad 1.3.$$

$$+ \frac{1}{2} \sum_{\substack{\vec{u}\vec{m} \\ f_1 f_2 f_3 f_4}} V_{\vec{n}\vec{m}}(f_1 f_2 f_3 f_4) \hat{a}_{\vec{u}\vec{f}_1}^+ \hat{a}_{\vec{u}\vec{f}_2}^+ \hat{a}_{\vec{u}\vec{f}_3} \hat{a}_{\vec{u}\vec{f}_4}$$

$\hat{a}_{\vec{u}\vec{f}}$ kreacioni operator, kreira elektron u stanju f ,

$\hat{a}_{\vec{u}\vec{f}}^+$ anihilacioni operator, uništava elektron u stanju f

Operatori $\hat{a}_{\vec{u}\vec{f}}$ i $\hat{a}_{\vec{u}\vec{f}}^+$ su fermi operatori jer ceo sistem čine realne čestice sa spinom $s = \frac{1}{2}$.

Da bi kristal bio u osnovnom stanju posmatrajmo ga na temperaturi $T=0^\circ K$. Kada obasjamo takav kristal snopom monohromatske svetlosti, dovoljne energije da podigne elektron na viši nivo, nastaje eksiton – pobudjen molekul. Po isteku vremena života ovog pobudjenog stanja dolazi do deeksitacije uz emisiju fotona odredjene energije. Deeksitacija može da da² i više fotona nižih energija ukoliko je pobudjen nivo bio viši od prvog. Tada ovaj foton može da izvrši novu eksitaciju nekog drugog molekula. Ovaj, pak, opet posle izvesnog vremena deeksitovanjem daje novi foton sposoban za novu eksitaciju. Dakle, proces

se nastavlja u vidu prostiranja pobudjenog stanja kroz kristal. Ovaj talas jeste eksitonski talas, a pobudjeni molekul - eksiton. Kada eksiton prodje kroz kristal, na kraju daje fluorescentnu emisiju svetlosti, kao proces konačne deeksitacije kristala.

Sada ćemo metodom približne druge kvantizacije potražiti spektar eksitona. Radi jednostavnosti posmatrajmo samo dva nivoa koje označimo sa 0 za osnovno stanje i f pobudjeno stanje.

Izvršimo smenu indeksa

$$f \rightarrow S \quad f_1 f_2 f_3 f_4 \rightarrow S_1 S_2 S_3 S_4$$

u jednačini 1.3. tj.:

$$\hat{H} = \sum_{\vec{n}s} E_{\vec{n}}^s \hat{a}_{\vec{n}s}^+ \hat{a}_{\vec{n}s} + \frac{1}{2} \sum_{\substack{\vec{n}\vec{m} \\ s_1 s_2 s_3 s_4}} V_{\vec{n}\vec{m}} \hat{a}_{\vec{n}s_1}^+ \hat{a}_{\vec{m}s_2}^+ \hat{a}_{\vec{n}s_3} \hat{a}_{\vec{m}s_4}$$

i pogledajmo koja su moguća stanja nekog n -tog molekula, što važi za svaki čvor rešetke.

$\begin{array}{c} f \\ \hline 0 \end{array}$	$ 0_0 0_f\rangle$	prazna stanja
$\begin{array}{c} \circ \\ \hline 0 \end{array}$	$ 0_0 1_f\rangle$	eksiton - pobudjeni molekul
$\begin{array}{c} \circ \\ \hline \circ \end{array}$	$ 1_0 1_f\rangle$	jedan elektron u osnovnom i jedan elektron u pobudjenom stanju
$\begin{array}{c} \circ \\ \hline \circ \end{array}$	$ 1_0 0_f\rangle$	osnovno stanje molekula /elektron na osnovnom nivou/

Radi lakšeg pisanja nećemo stavljati (\rightarrow) na indeksima \vec{n} i \vec{m} podrazumevajući ih kao vektore položaja uočenih molekula.

Moguće kombinacije nivoa za matrični element V_{nm} operatora \hat{V}_{mn}
su:

S_1	0	f	0	0	0	f	f	f	0	0	0	f	f	f	0	f	S_1
S_2	0	0	f	0	0	f	0	0	f	f	0	f	f	0	f	f	S_2
S_3	0	0	0	f	0	0	f	0	f	0	f	f	0	f	f	S_3	
S_4	0	0	0	0	f	0	0	f	0	f	f	0	f	f	f	S_4	

$\underbrace{\qquad\qquad\qquad}_{V_{nm}=0}$ $\underbrace{\qquad\qquad\qquad}_{V_{mm}=0}$

Učinimo sledeće pretpostavke:

1. Neka molekul ima centar inverzije i neka se on poklapa sa centrom inverzije kristala.
2. Neka su osnovni nivoi nedegenerisani.
3. Neka su talasne funkcije za sve čvorove u osnovnom stanju realne.

Tada su $V_{nm}(S_1 S_2 S_3 S_4) = 0$ za naznačene kombinacije.

Pa jednačina 1.3. u razvijenom obliku glasi: 1.4.

/Sume prim označavaju sumiranje po svim čvorovima sem slučaja n-n, jer ne intereaguje čvor sam sa sobom/.

$$\begin{aligned}
 \hat{H}_{\text{tot}} = & \sum_n [E_n^o \hat{a}_{no}^\dagger \hat{a}_{no} + E_n^f \hat{a}_{nf}^\dagger \hat{a}_{nf}] + \\
 & + \frac{1}{2} \sum_{nm}' V_{nm}(0,0,0,0) \hat{a}_{no}^\dagger \hat{a}_{mo}^\dagger \hat{a}_{mo} \hat{a}_{no} + \\
 & + \frac{1}{2} \sum_{nm}' V_{nm}(f,f,0,0) \hat{a}_{nf}^\dagger \hat{a}_{mf}^\dagger \hat{a}_{mo} \hat{a}_{no} + \\
 & + \frac{1}{2} \sum_{nm}' V_{nm}(0,0,f,f) \hat{a}_{no}^\dagger \hat{a}_{mo}^\dagger \hat{a}_{mf} \hat{a}_{nf} + \\
 & + \frac{1}{2} \sum_{nm}' V_{nm}(f,0,f,0) \hat{a}_{nf}^\dagger \hat{a}_{mo}^\dagger \hat{a}_{mf} \hat{a}_{no} + \\
 & + \frac{1}{2} \sum_{nm}' V_{nm}(0,f,0,f) \hat{a}_{no}^\dagger \hat{a}_{mf}^\dagger \hat{a}_{mo} \hat{a}_{nf} + \\
 & + \frac{1}{2} \sum_{nm}' V_{nm}(f,0,0,f) \hat{a}_{nf}^\dagger \hat{a}_{mo}^\dagger \hat{a}_{mo} \hat{a}_{nf} + \\
 & + \frac{1}{2} \sum_{nm}' V_{nm}(0,f,f,0) \hat{a}_{no}^\dagger \hat{a}_{mf}^\dagger \hat{a}_{mf} \hat{a}_{no} + \\
 & + \frac{1}{2} \sum_{nm}' V_{nm}(f,f,f,f) \hat{a}_{nf}^\dagger \hat{a}_{mf}^\dagger \hat{a}_{mf} \hat{a}_{nf}
 \end{aligned}$$

1.4.

Matrični elementi $V_{nm}(f,f,0,0)$ i $V_{nm}(0,0,f,f)$, kao i $V_{nm}(f,0,f,0)$ i $V_{nm}(0,f,0,f)$, kao i $V_{nm}(f,0,0,f)$ i $V_{nm}(0,f,f,0)$, su jednaki ukoliko promenimo u jednom od njih mesto posmatranja, a to znači u sumi izvršimo smenu indeksa $n \leftrightarrow m$.

Uvedimo označke $\alpha_{nm} = V_{nm} (f_1, 0, f_1, 0)$, $\beta_{nm} = V_{nm} (f_1, f_1, 0, 0)$
 i $\delta_{nm} = V_{nm} (f_1, 0, 0, f)$.

$$\hat{H}_{\text{tot}} = \sum_n [E_n^0 \hat{a}_{no}^\dagger \hat{a}_{no} + E_n^f \hat{a}_{nf}^\dagger \hat{a}_{nf}] +$$

$$+ \frac{1}{2} \sum'_{nm} V_{nm} (0, 0, 0, 0) \hat{a}_{no}^\dagger \hat{a}_{mo}^\dagger \hat{a}_{mo} \hat{a}_{no} +$$

$$+ \frac{1}{2} \sum'_{nm} \alpha_{nm} (f_1, 0, f_1, 0) [\hat{a}_{nf}^\dagger \hat{a}_{mo}^\dagger \hat{a}_{mf} \hat{a}_{nf} + \hat{a}_{mo}^\dagger \hat{a}_{mf}^\dagger \hat{a}_{mo} \hat{a}_{mf}] \quad 1.5.$$

$$+ \frac{1}{2} \sum'_{nm} \beta_{nm} (f_1, f_1, 0, 0) [\hat{a}_{nf}^\dagger \hat{a}_{mf}^\dagger \hat{a}_{mo} \hat{a}_{no} + \hat{a}_{mo}^\dagger \hat{a}_{no}^\dagger \hat{a}_{nf} \hat{a}_{mf}]$$

$$+ \frac{1}{2} \sum'_{nm} \delta_{nm} (f_1, 0, f_1, f) [\hat{a}_{nf}^\dagger \hat{a}_{mo}^\dagger \hat{a}_{mo} \hat{a}_{nf} + \hat{a}_{mo}^\dagger \hat{a}_{nf}^\dagger \hat{a}_{nf} \hat{a}_{mo}]$$

$$+ \frac{1}{2} \sum'_{nm} V_{nm} (f_1, f_1, f_1, f) [\hat{a}_{nf}^\dagger \hat{a}_{mf}^\dagger \hat{a}_{mf} \hat{a}_{nf}]$$

Sledeće uprošćenje vršimo standardnim prelazom na kvazipauli operatore, radi čega nam trebaju komutacione relacije fermi-operatora, koje glade:

$$\hat{a}_{nf}^\dagger \hat{a}_{mf} + \hat{a}_{mf}^\dagger \hat{a}_{nf} = \delta_{nm} \delta_{ff'}$$

$$\hat{a}_{nf} \hat{a}_{mf'} + \hat{a}_{mf'} \hat{a}_{nf} = 0 \quad ; \quad \hat{a}_{nf}^2 = \hat{a}_{nf}^{+2} = 0 \quad 1.6.$$

$$\hat{a}_{nf}^\dagger \hat{a}_{mf'}^\dagger + \hat{a}_{mf'}^\dagger \hat{a}_{nf} = 0$$

$$\sum_f \hat{a}_{nf}^\dagger \hat{a}_{nf} = \hat{a}_f^\dagger \hat{a}_f + \hat{a}_0^\dagger \hat{a}_0 = 1 \quad \text{USLOV NORMIRANJA}$$

Kvazi-pauli-operatore uvodimo smenom:

$$\hat{P}_{nf}^+ = \hat{a}_{nf}^+ \hat{a}_{no} \quad \hat{P}_{nf} = \hat{a}_{no}^+ \hat{a}_{nf}$$

$$\hat{P}_{nf}^+ \hat{P}_{nf} = \hat{L}_f = \hat{a}_{nf}^+ \hat{a}_{nf} = \hat{n}_f$$

1.7.

gde je \hat{L}_f okupacioni broj ovih operatora koji daje broj čvorova u stanju f.

Može se pokazati delovanjem pauli-operatora \hat{P}_{nf}^+ i \hat{P}_{nf}

da su oni jednaki 0 u delu Hilbertovog prostora koji čine stanja

$$|0_0 0_f\rangle ; |1_0 1_f\rangle . \text{ Ali, u delu H. prostora } |1_0 0_f\rangle$$

$$|0_0 1_f\rangle \text{ daju nova stanja.}$$

$$\hat{P}_{nf}^+ |1_0 0_f\rangle = \hat{a}_{nf}^+ \hat{a}_{no} |1_0 0_f\rangle = |0_0 1_f\rangle$$

$$\hat{P}_{nf}^+ |0_0 1_f\rangle = \hat{a}_{nf}^+ \hat{a}_{no} |0_0 1_f\rangle = 0$$

$$\hat{P}_{nf} |1_0 0_f\rangle = \hat{a}_{no}^+ \hat{a}_{nf} |1_0 0_f\rangle = 0$$

$$\hat{P}_{nf} |0_0 1_f\rangle = \hat{a}_{no}^+ \hat{a}_{nf} |0_0 1_f\rangle = |1_0 0_f\rangle$$

Tako upravo pauli-operatori \hat{P}_{nf}^+ kreiraju eksitone, a \hat{P}_{nf} ih anihiliraju na tekućim čvorovima /koji su pobudjeni/.

Komutacione relacije kvazi-pauli-operatora se mogu dobiti na osnovu 1.6. i 1.7., tj.:

$$\hat{P}_n \hat{P}_m^+ - \hat{P}_m^+ \hat{P}_n = (1 - 2 \hat{P}_n^+ \hat{P}_n) \delta_{nm}$$

$$\hat{P}_n^+ \hat{P}_m^+ - \hat{P}_m^+ \hat{P}_n^+ = 0 ; \hat{P}_n \hat{P}_m - \hat{P}_m \hat{P}_n = 0$$

$$\hat{P}_n^2 = \hat{P}_m^2 = 0 \quad \hat{P}_n \hat{P}_m^+ + \hat{P}_m^+ \hat{P}_n = 1$$

1.8.

$$\hat{P}_n^+ \hat{P}_n = \hat{a}_{nf}^+ \hat{a}_{nf} = \hat{n}_f = 0, 1, 2, \dots, \infty$$

indeks f ne pišemo dalje kod \hat{P}_n, \hat{P}_n^+ jer imamo samo jedno više-stanje - f

$$\text{Pokažimo sada da prvi član iz 1.5. daje } \sum_n [E_n^{\circ} \hat{A}_n^+ \hat{A}_n + E_n^f \hat{A}_{nf}^+ \hat{A}_{nf}] = \\ = \sum_n E_n^{\circ} + \sum_n (E_n^f - E_n^{\circ}) \hat{A}_{nf}^+ \hat{A}_{nf} = N E_n^{\circ} + \sum_n (E_n^f - E_n^{\circ}) \hat{P}_n^+ \hat{P}_n$$

Smena operatora i u ostalim članovima 1.5. daje hamiltonijan u pauli slici:

$$\hat{H} = \hat{H}_0 + \sum_n \Delta \hat{P}_n^+ \hat{P}_n + \sum_{nm} \alpha_{nm} \hat{P}_m^+ \hat{P}_m + \\ + \frac{1}{2} \sum_{mm} \beta_{mm} (\hat{P}_m^+ \hat{P}_m^+ + \hat{P}_m \hat{P}_m) + \\ + \frac{1}{2} \sum_{mm} \gamma_{mm} \hat{P}_m^+ \hat{P}_m^+ + \hat{P}_m \hat{P}_m \quad 1.9.$$

$$\text{, gde su: } H_0 = N E_n^{\circ} + \frac{1}{2} \sum_{mm} V_{mm} (0,0,0,0)$$

$$\Delta = E_n^f - E_n^{\circ} - \sum_m V_{mm} (0,0,0,0) \sim 3-5 \text{ eV.}$$

$$\gamma_{mm} = V_{mm} (0,0,0,0) + V_{mm} (f,f,f,f) - 2 \delta_{mm} \sim 0,1 \text{ eV.} \quad 1.10.$$

$$\alpha_{nm} \sim \beta_{nm} \sim \delta_{nm} \sim 0,1 \text{ eV.}$$

Pokažimo još da Δ ne závisi od n .

$$\sum_m V_{mm} (0,0,0,0) = \sum_m V_{n-m} (0,0,0,0) = \sum_{\substack{n-m=\ell \\ m=n-\ell}} V_\ell (0,0,0,0)$$

$$\Delta = E_n^f - E_n^{\circ} - \sum_\ell V_\ell (0,0,0,0)$$

$$\frac{\partial \Delta}{\partial n} = 0$$

Hamiltonian nije dijagonalan zbog operatora uz β_{mm} tj. nije ermitski pa da bi ga lakše dijagonalizovali preći ćemo na boze-operatore smenama:

$$\hat{P}_n^+ = \hat{B}_m^+ \left[\sum_{\nu=0}^{\infty} \frac{(-2)^\nu}{(1+\nu)!} \hat{B}_n^{+\nu} \hat{B}_m^{\nu} \right]^{1/2}$$

$$\hat{P}_n^- = \left[\sum_{\nu=0}^{\infty} \frac{(-2)^\nu}{(1+\nu)!} \hat{B}_n^{+\nu} \hat{B}_m^{\nu} \right]^{1/2} \hat{B}_n^-$$

1.11.

$$\hat{P}_n^+ \hat{P}_n^- = \sum_{\nu=0}^{\infty} \frac{(-2)^\nu}{(1+\nu)!} \hat{B}_n^{+\nu+1} \hat{B}_n^{\nu+1}$$

\hat{B}^+ - kreacioni boze-operatori,

\hat{B}^- - anihilacioni boze-operatori.

Za njih važe komutacione relacije 1.12.

$$\hat{B}_n^+ \hat{B}_m^+ - \hat{B}_m^+ \hat{B}_n^+ = 0 \quad \hat{B}_n^- \hat{B}_m^- - \hat{B}_m^- \hat{B}_n^- = 0$$

$$\hat{B}_n^+ \hat{B}_m^+ - \hat{B}_m^+ \hat{B}_n^+ = \delta_{nm} \quad \hat{B}_n^+ \hat{B}_m^- = N_B = 0, 1, 2, 3, 4, \dots, \infty$$

1.12.

gde je N_B operator broja bozeovih kvazičestica tj. bozonski okupacioni broj. Razvijanjem izraza 1.11. u red i odbacivanjem boze-operatora višeg reda od trećeg dobijamo, za naša razmatranja, dovoljno tačne smene za pauli-operatore, oblika:

$$\hat{P}_n = \hat{B}_m - \hat{B}_n^+ \hat{B}_m \hat{B}_n ; \quad \hat{P}_n^+ = \hat{B}_n^+ - \hat{B}_n^+ \hat{B}_n^- \hat{B}_m$$

$$\hat{P}_n^+ \hat{P}_n^- = \hat{B}_n^+ \hat{B}_n^- - \hat{B}_n^+ \hat{B}_n^- \hat{B}_m \hat{B}_n = \hat{L}$$

1.13.

$$\hat{L} = \hat{N}_B - \hat{N}_B (\hat{W}_B - 1) + \frac{2}{3} \hat{N}_B (\hat{W}_B - 1)(\hat{W}_B - 2) + \dots$$

$$\hat{N}_B = 0, 1, 2, \dots, \infty \quad \hat{L} = 0, 1$$

Ako zamenimo operatore /1.13./ u izraz 1.9. i ako odbacimo boze-operatore višeg, od četvrtog reda, svodjenjem na normalne produkte dobijamo hamiltonian u boze-reprezentaciji:

$$\hat{H}_{TOT} = \hat{H}_0 + \hat{H}_2 + \hat{H}_4 \quad 1.14.$$

gde je:

$$\hat{H}_2 = \sum_n \Delta \hat{B}_n^+ \hat{B}_n + \sum_{mm} \alpha'_{mm} \hat{B}_n^+ \hat{B}_m + \frac{1}{2} \sum_{mm} \beta'_{mm} [\hat{B}_n^+ \hat{B}_m^+ + \hat{B}_m \hat{B}_n] \quad 1.15.$$

$$\hat{H}_4 = - \sum_n \Delta \hat{B}_n^+ \hat{B}_n^+ \hat{B}_n \hat{B}_n - \sum_{mm} \alpha'_{mm} (\hat{B}_n^+ \hat{B}_m^+ \hat{B}_m \hat{B}_n + \hat{B}_n^+ \hat{B}_n^+ \hat{B}_m \hat{B}_m) \quad 1.15.$$

$$- \frac{1}{2} \sum_{mm} \beta'_{mm} [\hat{B}_n^+ \hat{B}_m^+ \hat{B}_m \hat{B}_n + \hat{B}_n^+ \hat{B}_m^+ \hat{B}_m \hat{B}_n + \hat{B}_m^+ \hat{B}_n^+ \hat{B}_m \hat{B}_n + \hat{B}_m^+ \hat{B}_m^+ \hat{B}_m \hat{B}_n] + \\ + \frac{1}{2} \sum_{mm} \gamma'_{mm} [\hat{B}_n^+ \hat{B}_m^+ \hat{B}_m \hat{B}_n]$$

Po metodi P.D.K. odbacujemo anharmonijski deo hamiltonijana tj. \hat{H}_4 pa zatim dijagonalizujemo hamiltonijan \hat{H}_2 . Ovo je potrebno zato što ni harmonijski deo hamiltonijana tj. \hat{H}_2 ne komutira sa operatorom totalnog broja kvazičestica, pa hamiltonian nije ermitski, a broj kvazičestica nije konstanta kretanja /ne održava se/. $[\hat{H}, \hat{N}_e] \neq 0$

U tom cilju izvršimo Furije transformacije ravnim talasom, tipa:

$$\hat{B}_n^+ = \frac{1}{\sqrt{N}} \sum_k \hat{B}_k^+ e^{-ikn} \quad \hat{B}_n = \frac{1}{\sqrt{N}} \sum_k \hat{B}_k e^{ikn} \quad 1.16.$$

gde je N kao i ranije totalni broj molekula. Ovde uvodimo smenu

$$\alpha_k = \sum_e \alpha_e e^{-ikl}$$

$$1.17. \quad \beta_k = \sum_e \beta_e e^{-ikl}$$

i dobijamo:

$$\hat{H}_2 = \sum_k (\Delta + \alpha_k) \hat{B}_k^+ \hat{B}_k + \frac{1}{2} \sum_k \beta_k (\hat{B}_k^+ \hat{B}_{-k}^+ + \hat{B}_k \hat{B}_{-k}) \quad 1.18.$$

Dijagonalizaciju vršimo standardnim transformacijama:

$$\hat{B}_k = U_k \hat{C}_k + V_k \hat{C}_k^+ \quad \hat{B}_k^+ = U_k \hat{C}_k^+ + V_k \hat{C}_{-k} \quad 1.19.$$

gde su \hat{C}_k^+ , \hat{C}_k takođe boze-operatori, koji moraju zadovoljavati iste komutacione relacije, odakle sledi uslov:

$$1 = U_k^2 - V_k^2 \quad U_k = U_{-k} \quad V_k = V_{-k} \quad 1.20.$$

Tako dobijemo:

$$\begin{aligned} \hat{H}_2 &= \sum_k [\Delta_k (U_k^2 + V_k^2) + 2\beta_k U_k V_k] \hat{C}_k^+ \hat{C}_k + \\ &+ \sum_k [\Delta_k U_k V_k + \frac{1}{2} \beta_k (U_k^2 + V_k^2)] (\hat{C}_k^+ \hat{C}_{-k}^+ + \hat{C}_{-k} \hat{C}_k) + \end{aligned} \quad 1.21.$$

$$+ \underbrace{\sum_k [\Delta_k V_k^2 + \beta_k U_k V_k]}$$

OVO ULAZI U \hat{H}_0 . I DAJE $\hat{H}_0^{\text{POPBV.}}$

Iz zahteva da funkcija ispred nedijagonalnog operatora bude jednaka nuli dobijamo nepoznate transformacione funkcije, korišćenjem izraza 1.20.

$$U_k^2 = \frac{1}{2} \left[\frac{\Delta_k}{\sqrt{\Delta_k^2 - \beta_k^2}} + 1 \right] \quad V_k^2 = \frac{1}{2} \left[\frac{\Delta_k}{\sqrt{\Delta_k^2 - \beta_k^2}} - 1 \right] \quad 1.22.$$

Treba napomenuti da su funkcije U , V parne i realne kao što su i α_k i β_k . Ovim hamiltonijan postaje dijagonalan:

1.23.

$$\hat{H} = \hat{H}_0^{\text{P}} + \sum_k \sqrt{\Delta_k^2 - \beta_k^2} \hat{C}_k^+ \hat{C}_k \quad \Delta_k = \Delta + \alpha_k$$

Pošto $\hat{C}^{\dagger} \hat{C}_k$ nije ništa drugo do N_e - okupacioni broj to direktno čitamo zakon disperzije za eksitonе:

1.24.

$$\underline{E_k = \sqrt{\Delta_k^2 - \beta_k^2}}$$

Ovako dobijena energija eksitona sadrži popravku drugog reda. Međutim, može se pokazati da ova popravka nije dovoljna jer iz anharmonijskog hamiltonijana \hat{H}_4 možemo dobiti kontribuciju istog reda veličine kao što je β_k^2 .

I. §2. Korekcija spektra dobijena metodom P.D.K.

Prvo vršimo aproksimaciju izraza za energiju i funkcije U_k i V_k kako bi izbegli stepen $\frac{1}{2}$ što mnogo olakšava rad, a ne čini veliku grešku. Razvijanjem izraza 1.22. i 1.24. u red, i uvodjenjem simbola za male parametre:

$$V_{1k} = \frac{\alpha_k}{2\Delta} \quad V_{2k} = \frac{\beta_k}{2\Delta} \quad 2.1.$$

dobijamo:

$$U_k = 1 + \frac{1}{2} V_{2k}^2 \quad V_k = -V_{2k} + 2 V_{2k} V_{1k} \quad 2.2.$$

$$E_k = \Delta + \alpha_k - \beta_k V_{2k}$$

Ovde smo išli samo do prvog i drugog reda veličine po malim parametrima V_{1k} i V_{2k} .

Vratimo se na anharmonijski hamiltonijan \hat{H}_4

$$\begin{aligned} \hat{H}_4 = & - \sum_n \Delta \hat{B}_n^+ \hat{B}_n^+ \hat{B}_n \hat{B}_n - \sum_{nm} ' \alpha_{nm} (\hat{B}_n^+ \hat{B}_m^+ \hat{B}_m \hat{B}_n + \hat{B}_n^+ \hat{B}_n^+ \hat{B}_m \hat{B}_m) + \\ & + \frac{1}{2} \sum_{nm} ' W_{nm} (\hat{B}_n^+ \hat{B}_m^+ \hat{B}_m \hat{B}_n) - \\ & - \frac{1}{2} \sum_{nm} ' \beta_{nm} (\hat{B}_n^+ \hat{B}_m^+ \hat{B}_m \hat{B}_n + \hat{B}_m^+ \hat{B}_n^+ \hat{B}_m \hat{B}_n + \hat{B}_n^+ \hat{B}_n \hat{B}_m \hat{B}_m + \hat{B}_m^+ \hat{B}_m \hat{B}_m \hat{B}_n) \end{aligned} \quad 2.3$$

Pre svega, i ovde moramo izvršiti Furije transformacije 1.16.

Lako je proveriti da je:

$$N\delta_{k_1, k} = \sum_n e^{in(k-k_1)} \quad 2.4.$$

što smo i ranije koristili pri sredjivanju operatora posle transformacije 1.16. Na taj način dobijamo anharmonijski ham. \hat{H}_4 ,

koji je pogodan za transformaciju 1.19.

$$\hat{H}_4 = -\frac{1}{N} \sum_{K_1 K_2 K_3} \Delta \hat{B}_{K_1}^+ \hat{B}_{K_2}^+ \hat{B}_{K_3}^+ \hat{B}_{K_1 + K_2 - K_3} -$$

$$-\frac{1}{N} \sum_{K_1 K_2 K_3} \left(\alpha_{K_1} + \alpha_{K_3} - \frac{1}{2} W_{K_1 - K_3} \right) \hat{B}_{K_1}^+ \hat{B}_{K_2}^+ \hat{B}_{K_3}^+ \hat{B}_{K_1 + K_2 - K_3} + \quad 2.5.$$

$$+ \frac{1}{N} \sum_{K_1 K_2 K_3} \beta_{K_1} \left(\hat{B}_{K_1}^+ \hat{B}_{K_2}^+ \hat{B}_{K_3}^+ \hat{B}_{K_1 + K_2 + K_3} + \hat{B}_{K_1 + K_2 + K_3}^+ \hat{B}_{K_3}^+ \hat{B}_{K_2}^+ \hat{B}_{K_1} \right)$$

Operatoru $\hat{B}_{K_1}^+ \hat{B}_{K_2}^+ \hat{B}_{K_3}^+ \hat{B}_{K_1 + K_2 - K_3}$ odgovara dogadjaj kreacije dva bozona sa impulsima P_1 i P_2 i anihilacije dva bozona sa impulsima P_3 i $(P_1 + P_2 - P_3)$, vidimo da i za ostale operatorne ovog tipa važe zakoni održanja impulsa, što opravdava naziv elementarnih eksitacija - kvazičestice.

Uvrštavanjem transformacionih funkcija 2.2. u izraz 1.19. dobijemo:

$$\hat{B}_{K_1}^+ = \left(1 + \frac{1}{2} V_{2K_1}^2 \right) \hat{C}_{K_1}^+ + (-V_{2K_1} + 2V_{1K_1}V_{2K_1}) \hat{C}_{-K_1}$$

$$\hat{B}_{K_2}^+ = \left(1 + \frac{1}{2} V_{2K_2}^2 \right) \hat{C}_{K_2}^+ + (-V_{2K_2} + 2V_{1K_2}V_{2K_2}) \hat{C}_{-K_2}$$

$$\hat{B}_{K_3}^+ = \left(1 + \frac{1}{2} V_{2K_3}^2 \right) \hat{C}_{K_3}^+ + (-V_{2K_3} + 2V_{1K_3}V_{2K_3}) \hat{C}_{-K_3} \quad 2.6.$$

$$\hat{B}_{K_4}^+ = \left(1 + \frac{1}{2} V_{2K_4}^2 \right) \hat{C}_{K_4}^+ + (-V_{2K_4} + 2V_{1K_4}V_{2K_4}) \hat{C}_{-K_4}$$

$$K_4 = K_1 + K_2 - K_3 \quad K_6 = K_1 + K_2 + K_3$$

a ako odbacimo male parametre drugog reda, dobijamo:

$$\hat{B}_K^+ = \hat{C}_K^+ - V_{2K} \hat{C}_{-K} \quad \hat{B}_K = \hat{C}_K - V_{2K} \hat{C}_{-K}^+$$

Prvi član ham. \hat{H}_4 je proporcionalan Δ te ćemo njegov operator transformisati sa tačnošću malih parametra drugog reda $V_k^2 \sim \sim V_{1k} V_{2k}$. U ostalim članovima dovoljno je izvršiti transformaciju 2.7. jer svi oni operatori deluju na matrične elemente interakcije tj. na β_k, α_k i W_k , koji su mali.

Na ovaj način se u našem hamiltonijanu \hat{H}_4 javljaju operatori \hat{C}_k četvrtog reda, koji svodjenjem preko komutacionih relacija 1.12., na normalne produkte daju operatore \hat{C}_k drugog reda. Posle sredjivanja operatora po talasnim vektorima $K_1 K_2 K_3$ i odbacivanja operatora četvrtog reda svedenih na normalne produkte, dobijamo hamiltonijan koji očigledno daje prinos totalnom broju kvazičestica - eksitona.

$$\begin{aligned}
 & \text{I} & & \text{II} \\
 {}^2\hat{H}_4 = & -\frac{1}{N} \sum_{K_1 K_2} 2 \Delta V_{2K_2}^2 \hat{C}_{K_1}^+ \hat{C}_{K_1} + \frac{1}{N} \sum_{K_1 K_2} (2\beta_{K_1} V_{2K_1} - 2\Delta V_{2K_1}^2) \hat{C}_{K_2}^+ \hat{C}_{K_2} + \\
 & + \frac{1}{N} \sum_{K_1 K_3} 2 \beta_{K_1} V_{2K_1} \hat{C}_{K_3}^+ \hat{C}_{K_3} + \\
 & + \frac{1}{N} \sum_{K_1 K_3} (\alpha_{K_3} - 2\Delta V_{1K_3} - \frac{1}{2} W_{K_1-K_3}) V_{2K_3} \hat{C}_{K_1}^+ \hat{C}_{-K_1}^+ + \\
 & + \frac{1}{N} \sum_{K_1 K_3} (\alpha_{K_1} - 2\Delta V_{1K_1} - \frac{1}{2} W_{K_1-K_3}) V_{2K_1} \hat{C}_{K_3}^+ \hat{C}_{-K_3}^+ & 2.8.
 \end{aligned}$$

I indeks 2 označava da je to samo deo anharmonijskog ham. Lako je pokazati da su poslednja dva člana zanemarljiva.

Smenom indeksa u prvom članu $/K_1 \rightarrow K_2^2$ dobijamo isti član kao drugi, ali sa suprotnim znakom. Ukoliko u preostalom, trećem članu, izvršimo smenu indeksa $K_3 \rightarrow K$ i $K_1 \rightarrow q$, konačno dobijamo ${}^2\hat{H}_4$:

$${}^2\hat{H}_4 = \frac{1}{N} \sum_{\mathcal{L}} \frac{\beta_{\mathcal{L}}^2}{\Delta} \sum_K \hat{C}_K^+ \hat{C}_K \quad 2.9.$$

Ako sada pripojimo totalnom hamiltonijanu ${}^2\hat{H}_4$, na prvi pogled ovaj rezultat /2.9./ nam se čini nebitan, jer se ceo izraz deli sa N koje je reda Avogadrovoog broja. Ali, uočimo razliku u indeksima izmedju jednačine 1.23. i jednačine 2.9. što nam omogućava drukčije tretiranje matričnog elementa $\beta_{\mathcal{L}}$.

Pravilo prelaska sume po q integral dato je izrazom

$$\sum_{\mathcal{L}} \rightarrow \frac{V}{(2\pi)^3} \int d\mathcal{L}$$

Setimo se da smo sa K zamenili indekse koji su označavali čvorove m i n ; sada tu ulogu igra q , pa suma mora obuhvatiti sve čvorove u kristalnoj rešetki. Dimenzionost mora biti održana, pa ako integraciju vršimo po celoj zapremini prve briluelove zone i po svim čvorovima, ispred integrala ćemo imati faktor:

$$\frac{Na^3}{(2\pi)^3} = \frac{V}{(2\pi)^3} \quad a - \text{PARAMETAR ELEM. CELIJE}$$

gde je V zapremina kristala. Dakle:

$$\frac{1}{N} \sum_{\mathcal{L}} \frac{\beta_{\mathcal{L}}^2}{\Delta} = \frac{V}{(2\pi)^3} \frac{1}{Na^3} \int \beta_{\mathcal{L}}^2 d\mathcal{L}$$

Izvršimo smenu 1.17., gde je sad $l = m - m$:

$$\beta_{\mathcal{L}} = \sum_{mm} \beta_{m-m} e^{ik(n-m)} \quad 2.10.$$

Pošto za prostu kubnu strukturu važi uslov centrosimetričnosti,

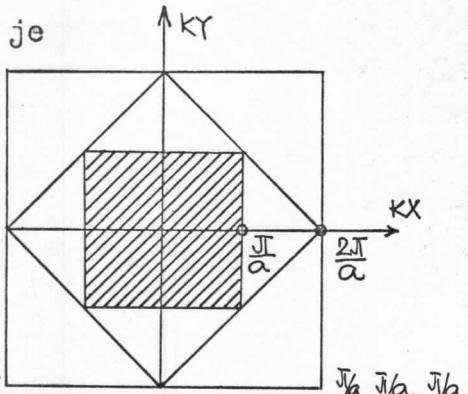
$$\beta_{\mathcal{L}} = \sum_{n=1}^6 \beta_{m=0} e^{ikn} \quad m=0$$

Naše β_2 u aproksimaciji najbližih suseda može da se napiše kao

$$\beta_2 = \beta_a 2 (\cos k_x a + \cos k_y a + \cos k_z a) \quad 2.11.$$

što smo dobili Ojlerovim transformacijama,

te je

$$\frac{1}{N} \sum_{\mathbf{k}} \frac{\beta_{\mathbf{k}}^2}{\Delta} = \frac{Na^3}{(2\pi)^3} \frac{4}{N\Delta} \int_{-\frac{\pi}{a}}^{\frac{\pi}{a}} \int_{-\frac{\pi}{a}}^{\frac{\pi}{a}} \int_{-\frac{\pi}{a}}^{\frac{\pi}{a}} \beta_a^2 (\cos k_x a + \cos k_y a + \cos k_z a)^2 dk_x dk_y dk_z$$

$$k_x a = x \quad k_y a = y \quad k_z a = z \quad \frac{1}{a^3} dx dy dz = dk_x dk_y dk_z$$

$$\frac{1}{N} \sum_{\mathbf{k}} \frac{\beta_{\mathbf{k}}^2}{\Delta} = \frac{\beta_a^2}{2\pi^3 \Delta} \underbrace{\int_{-\pi}^{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} \int_{-\pi}^{\pi} (\cos x + \cos y + \cos z) dx dy dz}_{I}$$

$$I = 12\pi^3$$

$$\frac{1}{N} \sum_{\mathbf{k}} \frac{\beta_{\mathbf{k}}^2}{\Delta} = 6 \frac{\beta_a^2}{\Delta} \quad 2.12.$$

$${}^2\hat{H}_4 = \sum_{\mathbf{k}} 6 \frac{\beta_a^2}{\Delta} \hat{C}_{\mathbf{k}}^+ \hat{C}_{\mathbf{k}} \quad 2.13.$$

$${}^2\hat{H}_4 = \sum_{\mathbf{k}} 6 \beta_a v_{20} \hat{C}_{\mathbf{k}}^+ \hat{C}_{\mathbf{k}} ; \quad v_{20} = \frac{\beta_a}{\Delta}$$

Napomenimo, na kraju, da odbačeni deo \hat{H}_4 sadrži i jedan član proporcionalan Δ koje je veliko, te ćemo ga napisati radi kasnijeg korišćenja.

$$\max {}^2\hat{H}_4 = -\frac{1}{N} \sum_{k_1 k_2 k_3} \hat{C}_{k_1}^+ \hat{C}_{k_2}^+ \hat{C}_{k_3}^+ \hat{C}_{k_4} \quad 2.14.$$

Ostali članovi odbačenog dela \hat{H}_4 pogodnim presuziranjem ili da-ju 0, ili pak zanemarljivo male veličine.

Kao što vidimo totalnu energiju kristala sada možemo predstaviti sa:

$$\hat{H}_{TOT} = \hat{H}_0^{POP} + \hat{H}_2^{EKS.} + \hat{H}_4^{EKS.} = \hat{H}_0^{POP} + \hat{H}_2^{POP}$$

i na osnovu 2.2. sledi

$$\hat{H}_2^{POP} = \sum_k \sqrt{\Delta k^2 - \beta_k^2} \hat{C}_k^+ \hat{C}_k + 6\beta_a \frac{\beta_a}{\Delta} \sum_k \hat{C}_k^+ \hat{C}_k$$

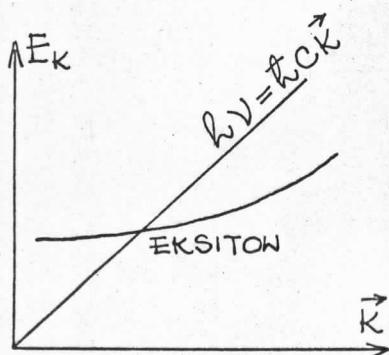
$$\hat{H}_2^{POP} = \sum_k \left(\Delta + \alpha_k - \beta_k \frac{\beta_k}{2\Delta} + 6\beta_a \frac{\beta_a}{\Delta} \right) \hat{C}_k^+ \hat{C}_k$$

odakle čitamo korektan zakon disperzije za eksitonе

2.15.

$$E_K^{EKS.} = \Delta + \alpha_k - \beta_k V_{2k} + 6\beta_a V_{20}$$

Na kraju treba napomenuti da je $\beta_a \approx \beta_k$, zbog toga što β_k opada sa trećim stepenom rastojanja; smatrajući da uzimanjem u obzir interakciju uočenog n-tog molekula, sa najbližim susedima, ne činimo bitnu grešku. Grafički prikaz zakona disperzije za eksitonе izgleda ovako:

GLAVA II

KOREKTAN POLARITONSKI SPEKTAR U OBLASTI REZONANCE

§3 Metod P.D.K. u teoriji polaritona

§4 Korektan polaritonski spektar

II. § 3. Metod P.D.K. u teoriji polaritona

Ako bi bilo ostvarljivo trenutno prekidanje snopa monohromatske svetlosti, dobijeni rezultat u predhodnoj glavi bi imao punu važnost. Međutim, eksiton, nastali dejstvom svetlosti, se kreću u polju fotona koji stalno nailaze zbog nemogućnosti trenutnog isključenja izvora monohromatskog zračenja. Eksperimenti pokazuju da eksitonski zakon disperzije ima više teoretskog značaja. Naime, pri snimanju spektara ovakvih eksitacija pojavljuje se još jedna grana u zakonu disperzije. Uzrok tome je što u kristalu egzistira smeša dve kvazičestice – eksitona i fotona. Ove kvazičestice međusobno interaguju svojim poljima. Smeša energije eksitona, fotona i interakcije /eks,,fot./ nazvaćemo harmonijska energija. Ovoj energiji odgovara nova kvazičestica koja se zove polariton. Eksiton ima sve karakteristike jakog dipola, te njegov dipolni momenat interaguje sa vektorskim potencijalom elektromagnetskog polja fotona i daje nam kvazičesticu – polariton. Dakle, hamiltonijan kristala kao sistema u ovom slučaju glasi

$$\hat{H}_{TOT} = \hat{H}_o + \hat{H}_{POLARITOWA} = \hat{H}_o + \hat{H}_{EKS} + \hat{H}_{FOT.} + \hat{H}_{INTER}. \quad 3.1.$$

$$^i \hat{H}_{EKS} = \sum_k E_k^e \hat{C}_k^+ \hat{C}_k \quad \hat{H}_{FOT.} = \sum_{\ell} \hbar c \omega \hat{a}_{\ell}^+ \hat{a}_{\ell} \quad \hbar \omega = \hbar c \omega \quad 3.2.$$

Napomenimo da posmatramo samo jednu fotonsku granu. Iz klasične elektrodinamike imamo izraz za impuls elektrona: /u polju/

$$\vec{P}_e = \vec{P} - \frac{e}{c} \vec{A}$$

gde je \vec{A} vektorski potencijal elektro magnetnog polja, a \vec{P} impuls

elektrona pre dejstva fotonskog polja./Posmatramo elektron po-
budjenog molekula/. Tada se kinetička energija ovakvog elektro-
na može pokazati sa izrazom:

$$E_{KIN}^{\text{EL.}} = \frac{P^2}{2m_e} + \frac{e^2}{2m_e c^2} \vec{A}^2 - \frac{2e}{2cm_e} \vec{P} \vec{A}$$

Za razmatranje prvi deo nije bitan jer ulazi u \hat{H}_0 , a drugi član
možemo odbaciti mereći od njega energiju fotona. Pa je

$$\hat{H}_{\text{INTER.}} = \sum_n E^{\text{EL.}} = \sum_n -\frac{e}{mc} \hat{\vec{P}} \hat{\vec{A}} \quad 3.3.$$

Operator impulsa u kvantnoj mehanici glasi

$$\hat{\vec{P}} = -i\hbar \nabla$$

što u reprezentaciji druge kvantizacije dobija oblik

$$\hat{\vec{P}}_n = \sum_{f_1 f_2} \underbrace{\left[\int \varphi_n^{* f_1} (-i\hbar \nabla_r^m) \varphi_m^{f_2} d^3 r \right]}_I \hat{a}_{n f_1}^+ \hat{a}_{n f_2} \quad 3.4.$$

gde je

$$\varphi_n^{* f_1} = \sum_{\vec{k}} \varphi_{\vec{k}}^{f_1} e^{-i\vec{r}\vec{k}'} \frac{1}{\sqrt{6}}$$

6-FAKTOR NORMIRANJA

$$\varphi_n^{f_2} = \frac{1}{\sqrt{6}} \sum_{\vec{k}} \varphi_{\vec{k}}^{f_2} e^{i\vec{r}_n \vec{k}}$$

$$I = \frac{1}{6} \sum_{\vec{k} \vec{k}'} \int \varphi_{\vec{k}'}^{* f_1} (-i\hbar \nabla_{\vec{r}_n}) \varphi_{\vec{k}}^{f_2} e^{i\vec{r}_n (\vec{k} - \vec{k}')} d^3 r \quad 3.5.$$

$$I = \frac{1}{6} \sum_{\vec{k} \vec{k}'} \varphi_{\vec{k}'}^{* f_1} \varphi_{\vec{k}}^{f_2} \int (-i\hbar \nabla_{\vec{r}_n}) e^{i\vec{r}_n (\vec{k} - \vec{k}')} d^3 r$$

$$I = \frac{1}{6} \sum_{\vec{k} \vec{k}'} \vec{k} \hbar \varphi_{\vec{k}'}^{* f_1} \varphi_{\vec{k}}^{f_2} e^{i\vec{r}_n (\vec{k} - \vec{k}')} = \vec{k} \vec{P}$$

Ovde je \vec{P} dipolni momenat eksitovanog molekula

Smenom u 3.3. imamo

$$\hat{H}_{\text{INTER}} = -\frac{e}{m_e c} \hbar \sum_{n_f, f_1, f_2} \hat{a}_{n_f, f_1}^+ \hat{a}_{n_f, f_2}^- \vec{P} \vec{\lambda}_n ; \quad \mu_B = \frac{e \hbar}{2 m_e c}$$

Kao što je poznato boks-kvantizacija fotona daje sledeći operator vektorskog potencijala

$$\hat{A}(\vec{r}) = \sum_{\vec{L}} D_{\vec{L}} \vec{l}_{\vec{L}} [\alpha_{\vec{L}} e^{i \vec{L} \vec{r}} + \alpha_{\vec{L}}^+ e^{-i \vec{L} \vec{r}}] \quad 3.6.$$

$\vec{l}_{\vec{L}}$ - vektor polarizacije za fotone.

$D_{\vec{L}}$ - faktor normiranja koji u našem slučaju jedne grane fotonu unutar kristala glasi:

$$D'_{\vec{L}} = \sqrt{\frac{2 \pi \hbar c^2}{N \omega_{\vec{L}}}} = \frac{1}{\sqrt{N}} D_{\vec{L}}$$

te je

$$\hat{A}(\vec{r}) = \sum_{\vec{L}} \frac{1}{\sqrt{N}} D_{\vec{L}} \vec{l}_{\vec{L}} [\alpha_{\vec{L}} e^{+i \vec{L} \vec{n}} + \alpha_{-\vec{L}}^+ e^{+i \vec{L} \vec{n}}]$$

i

$$\hat{H}_{\text{int}} = -2 \frac{\mu_B}{\sqrt{N}} \sum_{n_f, f_1} \sum_{\vec{L}} \vec{P} D_{\vec{L}} \vec{l}_{\vec{L}} (\hat{a}_{n_f, f_1}^+ \hat{a}_{n_f, f_2}^-) (\hat{a}_{\vec{L}} + \hat{a}_{-\vec{L}}^+) e^{i \vec{L} \vec{n}} \quad 3.7.$$

podrazumevajući pod \vec{q} talasni vektor, a \vec{n} radijus uočenog molekula. Bilo koji molekul, u našem slučaju, kao i ranije, može imati samo dva stanja

f_1	0	0	f	f
f_2	0	f	0	f

$$|1_0 0_f\rangle \quad i \quad |0_0 1_f\rangle$$

Zamenom kvazi-pauli-operatora posle razvoja 3.7. po svim stanjima dobijamo

$$\hat{H}_{\text{int}} = -\frac{1}{\sqrt{N}} \sum_{\vec{L}, n} 2 \mu_B \vec{P} D_{\vec{L}} \vec{l}_{\vec{L}} (1 + \hat{P}_n^+ + \hat{P}_n^-) (\hat{a}_{\vec{L}} + \hat{a}_{-\vec{L}}^+) e^{i \vec{L} \vec{n}}$$

Uvedimo oznaku za matrični element eksiton-fotonske interakcije

$$T_{\vec{L}} = 2 \mu_B \vec{P} \cdot \vec{D}_{\vec{L}} \vec{E}_{\vec{L}} \quad 3.8.$$

Napomenimo bitnu činjenicu da je $T_{\vec{L}}$ zavisno od ugla izmedju dipo-
la molekula i vektora polarizacija fotona. Dalje je

$$\hat{H}_{\text{INT}} = -\frac{1}{\sqrt{N}} \sum_{\vec{L}n} T_{\vec{L}} (\hat{P}_n^+ + \hat{P}_n^-) (\hat{a}_{\vec{L}} + \hat{a}_{-\vec{L}}^+) e^{i \vec{L} \vec{n}} + \hat{H}_1^{\text{INTER}}$$

$$\hat{H}_1^{\text{INTER}} = -\frac{1}{\sqrt{N}} \sum_{\vec{L}} T_{\vec{L}} (\hat{a}_{\vec{L}} + \hat{a}_{-\vec{L}}^+) \sum_n e^{i \vec{L} \vec{n}} = 0$$

$$\hat{H}_{\text{INT.}} = \hat{H}_{\text{INT.}} = -\frac{1}{\sqrt{N}} \sum_{\vec{L}n} T_{\vec{L}} (\hat{P}_n^+ + \hat{P}_n^-) (\hat{a}_{\vec{L}} + \hat{a}_{-\vec{L}}^+) e^{i \vec{L} \vec{n}}$$

3.9.

Da bi mogli izraziti 3.9. preko istih operatora - bozeovih ko-
ristimo ponovo relacije 1.13., ali paralelno vršimo Furije trans-
formacije

3.10.

$$\hat{P}_n^+ = \frac{1}{\sqrt{N}} \sum_{\vec{k}} \hat{P}_k^+ e^{-i \vec{k} \vec{n}} \quad \hat{P}_n^- = \frac{1}{\sqrt{N}} \sum_{\vec{k}} \hat{P}_{-\vec{k}}^- e^{-i \vec{k} \vec{n}}$$

$$\hat{H}_{\text{INT.}} \sim \frac{-1}{\sqrt{N} \sqrt{N}} \sum_{\vec{L}} T_{\vec{L}} (\hat{a}_{\vec{L}} + \hat{a}_{-\vec{L}}^+) \sum_{\vec{k}} (\hat{P}_k^+ + \hat{P}_{-\vec{k}}^-) \sum_n e^{i \vec{n}(\vec{L}-\vec{k})}$$

$$H \delta_{\vec{L}, \vec{k}} = \sum_n e^{i \vec{n}(\vec{L}-\vec{k})}$$

konačno

$$\hat{H}_{\text{INT.}} = - \sum_{\vec{L}} T_{\vec{L}} [\hat{P}_{\vec{L}}^+ \hat{a}_{\vec{L}} + \hat{a}_{\vec{L}}^+ \hat{P}_{\vec{L}}^- + \hat{P}_{\vec{L}}^+ \hat{a}_{-\vec{L}}^+ + \hat{P}_{\vec{L}}^- \hat{a}_{-\vec{L}}]$$

3.11.

Korišćenjem 3.10. i pogodnim izborom K-ova u 1.16. posle kraćeg računa dobijamo 3.12.

$$\hat{P}_L = \hat{B}_L - \frac{1}{N} \sum_{K_1 K_2} \hat{B}_{K_2}^+ \hat{B}_{K_1} \hat{B}_{L+K_2-K_1}$$

$$\hat{P}_L^+ = \hat{B}_L^+ - \frac{1}{N} \sum_{K_1 K_2} \hat{B}_{L+K_2-K_1}^+ \hat{B}_{K_1}^+ \hat{B}_{K_2}$$

3.12.

što sменом u 3.11. daje

$${}_2\hat{H}_{INT.} = \sum_L T_L [\hat{B}_L^+ \hat{a}_L + \hat{a}_L^+ \hat{B}_L + \hat{B}_L^+ \hat{a}_{-L}^+ + \hat{a}_{-L}^+ \hat{B}_L]$$

$${}_4\hat{H}_{INT.} = -\frac{1}{N} \sum_L T_L [\hat{B}_{L+K_2-K_1}^+ \hat{B}_{K_1}^+ \hat{B}_{K_2} \hat{a}_L + \hat{a}_L^+ \hat{B}_{K_2}^+ \hat{B}_{K_1} \hat{B}_{L+K_2-K_1} + \\ + \hat{a}_{-L}^+ \hat{B}_{L+K_2-K_1}^+ \hat{B}_{K_1} \hat{B}_{K_2} + \hat{B}_{K_2}^+ \hat{B}_{K_1} \hat{B}_{L+K_2-K_1} \hat{a}_{-L}]$$

$$\hat{H}_{INT.} = {}_2\hat{H}_{INT.} + {}_4\hat{H}_{INT.}$$

Metod P.D.K., kao i ranije, zanemaruje kompletan ham.. ${}_4\hat{H}_{INT.}$

Potražimo spektar polaritona, na osnovu 3.1., 3.2. i 3.13 sledi

$${}_2\hat{H}_{HARM.} = \hat{H}_{EKS} + \hat{H}_{FOT} + {}_2\hat{H}_{INTER.} = \hat{H}_{POLAR.}$$

$${}_2\hat{H}_{HARM.} = \sum_k [E_k^e \hat{C}_k^+ \hat{C}_k + E_k^{FOT} \hat{a}_k^+ \hat{a}_k + T_k (\hat{B}_k^+ \hat{a}_k + \hat{a}_k^+ \hat{B}_k + \\ + \hat{B}_k^+ \hat{a}_{-k}^+ + \hat{a}_{-k} \hat{B}_k)]$$

3.14.

$$\hat{C}_k = \hat{B}_k$$

Uvedimo oznake za ove dve vrste boze-operatora

$$\hat{b}_1 = \hat{B}_K \quad \text{EKSITOWSKI}$$

$$\hat{b}_2 = \hat{A}_K \quad \text{FOTOWSKI}$$

pa

$$_2 \hat{H}_{\text{HARM.}} = \sum_K \left[\sum_{ss'=1}^2 M_{ss'} \hat{b}_{ss'}^\dagger \hat{b}_{ss'} + \frac{1}{2} \sum_{ss'=1}^{+2} N_{ss'} (\hat{b}_{ss'}^\dagger \hat{b}_{ss'}^\dagger + \hat{b}_{ss'}^\dagger \hat{b}_{ss'}) \right] \quad 3.15.$$

što je identično sa jednačinom 3.14., ako pogodno izaberemo

$M_{ss'}$, $N_{ss'}$ tj.

$$M_{11} = E_K^e \quad M_{22} = E_K^f \quad M_{12} = M_{21} = T_K$$

$$N_{11} = 0 \quad N_{22} = 0 \quad N_{12} = N_{21} = T_K$$

Ovaj hamiltonijan bi mogli dijagonalizovati na isti način kao i ranije, ali bi nas to odvelo do rešavanja sistema od osam jednačina. Zato ćemo iskoristiti Hajzembergove jednačine kretanja i izvršiti dijagonalizaciju po Tjablikovu, koja direktno daje zakon disperzije polaritona.

Hajzenbergova jednačina kretanja /ekvivalent Šredingerovoj jednačini/ za ma koji ermitški operator neke fizičke veličine glasi

$$i\hbar \frac{d\hat{F}}{dt} = [\hat{F}, \hat{H}]$$

$$\text{kod nas } i\hat{b}_s = [\hat{b}_s, \hat{H}] \quad 3.16.$$

u sistemu $\hbar = 1$. Potražimo komutatore $[\hat{b}_\lambda, \hat{H}] = ?$

$$[\hat{b}_\lambda, \hat{b}_s^\dagger \hat{b}_s] = \hat{b}_s \delta_{\lambda s} + \hat{b}_s^\dagger \hat{b}_\lambda \hat{b}_s - \hat{b}_s^\dagger \hat{b}_s \hat{b}_\lambda = \hat{b}_s \delta_{\lambda s}$$

$$[\hat{b}_\lambda, \hat{b}_s^\dagger \hat{b}_{s'}] = \hat{b}_{s'}^\dagger \delta_{\lambda s} + \hat{b}_s^\dagger \hat{b}_\lambda \hat{b}_{s'}^\dagger - \hat{b}_s^\dagger \hat{b}_{s'}^\dagger \hat{b}_\lambda = \hat{b}_{s'}^\dagger \delta_{\lambda s} + \hat{b}_s^\dagger \delta_{\lambda s'} +$$

$$+ \hat{b}_{s'}^\dagger \hat{b}_{s'}^\dagger \hat{b}_\lambda - \hat{b}_s^\dagger \hat{b}_{s'}^\dagger \hat{b}_\lambda = \hat{b}_{s'}^\dagger \delta_{\lambda s} + \hat{b}_s^\dagger \delta_{\lambda s'}$$

$$\hat{b}_\lambda \hat{b}_{s'}^\dagger \hat{b}_s - \hat{b}_{s'}^\dagger \hat{b}_s \hat{b}_\lambda = 0 \quad [\hat{b}_\lambda, \hat{b}_{s'}^\dagger \hat{b}_s] = 0$$

$$[\hat{b}_\lambda, \hat{H}_{\text{HAR}}] = \sum_{ss'} M_{ss'} [\hat{b}_\lambda, \hat{b}_{s'}^\dagger \hat{b}_s] + \frac{1}{2} \sum_{ss'} N_{ss'} \left\{ [\hat{b}_\lambda, \hat{b}_{s'}^\dagger \hat{b}_{s'}^\dagger] + [\hat{b}_\lambda, \cancel{\hat{b}_{s'}^\dagger \hat{b}_{s'}}] \right\}$$

Primenimo ove komutatore na \hat{H}_{HAR} i dobijemo

$$[\hat{b}_{s'}, \hat{H}_{\text{HAR}}] = \sum_{s'} (M_{ss'} \hat{b}_{s'} + N_{ss'} \hat{b}_{s'}^\dagger)$$

3.17.

Time smo uveli naš hamiltonijan u Hajzenbergove jednačine kretanja. Pošto $\langle \hat{b}_{s'} \rangle$ nije konstanta kretanja, nije ni $[\hat{b}_{s'} \hat{H}] = 0$. Zbog toga uvodimo smenu boze-operatora ekvivalentnu smeni 1.19., s tim što ova mora sadržati kako operatore "eksitona", tako i operatore "fotona"

$$\hat{b}_s(t) = \sum_{\alpha=1}^2 [U_{s\alpha} \hat{S}_\alpha e^{-iEt} + V_{s\alpha}^* \hat{S}_\alpha^\dagger e^{iEt}]$$

3.18.

$$\hat{b}_{s'}(t) = \sum_{\alpha=1}^2 [U_{s'\alpha} \hat{S}_\alpha e^{-iEt} + V_{s'\alpha}^* \hat{S}_\alpha^\dagger e^{iEt}]$$

ustvari boze-operatori \hat{S}_α , \hat{S}_α^\dagger su polaritonski operatori. Ukoliko njih smenimo u Hajzenbergovu jednačinu 3.16., E će biti energija polaritona. Diferenciranjem 3.18. po vremenu dobijamo

$$\dot{i}\hat{b}_s = \sum_{\alpha=1}^2 E [U_{s\alpha} \hat{S}_\alpha e^{-iEt} - V_{s\alpha}^* \hat{S}_\alpha^\dagger e^{iEt}]$$

a to je drugi deo relacije 3.16., koju sada možemo napisati u obliku

$$\begin{aligned} \sum_{\alpha=1}^2 E [U_{s\alpha} \hat{S}_\alpha e^{-iEt} - V_{s\alpha}^* \hat{S}_\alpha^\dagger e^{iEt}] &= \sum_{\alpha=1}^2 \left[\sum_{s'} (M_{ss'} U_{s'\alpha} + N_{ss'} V_{s'\alpha}^*) \right] \hat{S}_\alpha e^{-iEt} \\ &+ \sum_{\alpha=1}^2 \left[\sum_{s'} (M_{ss'} V_{s'\alpha}^* + N_{ss'} U_{s'\alpha}^*) \right] \hat{S}_\alpha^\dagger e^{iEt} \end{aligned}$$

Iz jednačavanjem koeficijenata, uz odgovarajuće, operatore dobijamo

$$EU_{S\alpha} = \sum_{S'=1}^2 (M_{SS'} U_{S'\alpha} + N_{SS'} V_{S'\alpha})$$

$$-EV_{S\alpha}^* = \sum_{S'=1}^2 (M_{SS'} V_{S'\alpha}^* + N_{SS'} U_{S'\alpha}^*)$$

što, s obzirom na realnost energije E, kao i realnost transformacionih funkcija $U_{S\alpha}$ i $V_{S\alpha}$, $U_{S\alpha} = U_{S\alpha}^*$; $V_{S\alpha} = V_{S\alpha}^*$; $M_{SS'} = M_{SS'}^*$; $N_{SS'} = N_{SS'}^*$.

Konačno glasi:

$$EU_{S\alpha} = \sum_{S'=1}^2 (M_{SS'} U_{S'\alpha} + N_{SS'} V_{S'\alpha})$$

$$-EV_{S\alpha} = \sum_{S'=1}^2 (M_{SS'} V_{S'\alpha} + N_{SS'} U_{S'\alpha})$$

3.19.

što u razvijenom obliku glasi

$$S=1 \quad EU_{1\alpha} = M_{11} U_{1\alpha} + M_{12} U_{2\alpha} + N_{11} V_{1\alpha} + N_{12} V_{2\alpha}$$

$$-EV_{1\alpha} = M_{11} V_{1\alpha} + M_{12} V_{2\alpha} + N_{11} U_{1\alpha} + N_{12} U_{2\alpha}$$

$$S=2 \quad EU_{2\alpha} = M_{21} U_{1\alpha} + M_{22} U_{2\alpha} + N_{21} V_{1\alpha} + N_{22} V_{2\alpha}$$

$$-EV_{2\alpha} = M_{21} V_{1\alpha} + M_{22} V_{2\alpha} + N_{21} U_{1\alpha} + N_{22} U_{2\alpha}$$

radi jednostavnosti pišimo daљje:

$$X = U_{1\alpha} \quad Y = U_{2\alpha} \quad Z = V_{1\alpha} \quad W = V_{2\alpha}$$

zatim

$$M_{11} = A \quad M_{22} = B \quad N_{11} = N_{22} = 0$$

$$M_{12} = M_{21} = N_{12} = N_{21} = T_k = T$$

3.20.

te, posle sredjivanja sistema 3.19., sledi:

$$(E-A)x - Ty - Oz - Tw = 0$$

$$-Tx + (E-B)y - Tz - Ow = 0$$

$$Ox + Ty + (E+A)z + Tw = 0$$

$$Tx + Oy + Tz + (E+B)W = 0$$

3.21.

da bi ovaj sistem imao rešenja po x, y, z i w , različita od nule, moramo determinantu izjednačiti sa 0-om. tj.:

$$\begin{vmatrix} (E-A) & -T & O & -T \\ -T & (E-B) & -T & O \\ O & T & (E+A) & T \\ T & O & T & (E+B) \end{vmatrix} = 0$$

čije je rešenje

$$E^4 - (A^2 + B^2)E^2 + (A^2B^2 - 4ABT^2) = 0$$

Snizimo red smenom $E^2 = H$ te imamo

$$H_{12} = \frac{A^2 + B^2}{2} \pm \sqrt{\left(\frac{A^2 - B^2}{2}\right) + 4ABT^2}$$

3.22.

odnosno

$$E_{1,2,3,4} = \pm \sqrt{\frac{A^2 + B^2}{2}} \pm \sqrt{\left(\frac{A^2 - B^2}{2}\right)^2 + 4ABT^2} = \varepsilon_\alpha$$

Pošto energija mora biti pozitivna veličina dobijamo kao konačno rešenje zakon disperzije polaritona /3.23./. Očigledno, pojavile su se dve vrednosti energije za svaki talasni vektor \vec{k} , / $A \neq B$ it /

su takođe funkcije talasnog vektora.

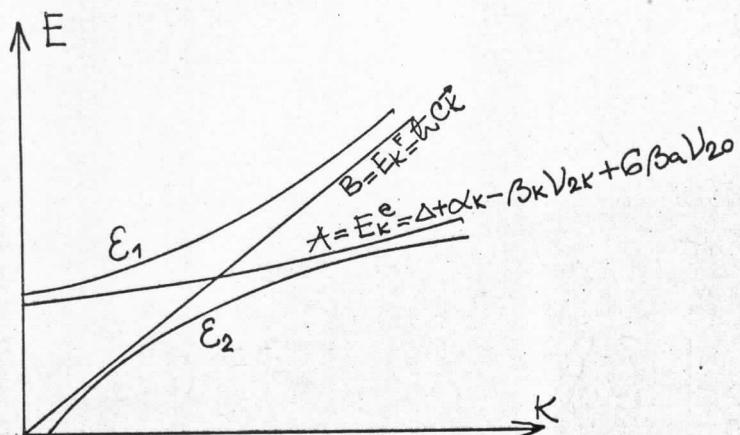
$$\mathcal{E}_1 = \sqrt{\frac{A_k^2 + B_k^2}{2}} + \sqrt{\left(\frac{A_k^2 - B_k^2}{2}\right)^2 + 4 A_k B_k T_k^2} = E_1$$

3.23.

$$\mathcal{E}_2 = \sqrt{\frac{A_k^2 + B_k^2}{2}} - \sqrt{\left(\frac{A_k^2 - B_k^2}{2}\right)^2 + 4 A_k B_k T_k^2} = E_2$$

Dakle, energija polaritona se cepta na dve grane što se može shvatiti kao pozitivna, odnosno, negativna interferencija fotonskog i eksitonskog talasa,

Grafički prikaz zakona disperzije.

II. § 4. Korektan polaritonski spektar

Videli smo da korišćenje Hajzenbergovih jednačina kretanja omogućava nalaženje energije eksitona i bez poznavanja analitičkog izraza transformacionih funkcija $U_{s\alpha}$ i $V_{s\alpha}$ u izrazu 3.18..

Ipak, da bi pokazali da je hamiltonijan moguće dijagonalizovati istim transformacijama 3.18., stavimo da je $t = 0$ i [ako] izvedimo dopunske uslove koje moraju zadovoljavati transformacione funkcije. To su uslovi kanoničnosti transformacionih funkcija i mogu se izvesti iz komutatora $[\hat{b}_s, \hat{b}_s^*]$. Transformacije sada glase:

$$\hat{b}_s = \sum_{\alpha=1}^1 (U_{s\alpha} \hat{S}_{\alpha} + V_{s\alpha}^* \hat{S}_{\alpha}^*)$$

4.1.

$$\hat{b}_{s'}^+ = \sum_{\alpha'=1}^2 (U_{s'\alpha'}^* \hat{S}_{\alpha'}^+ + V_{s'\alpha'} \hat{S}_{\alpha'})$$

Traženi uslovi se lako dobiju zamenom u pomenutom komutatoru i to su

$$\delta_{ss'} = \sum_{\alpha} (U_{s\alpha} U_{s\alpha}^* - V_{s\alpha}^* V_{s\alpha})$$

$$0 = \sum_{\alpha} (U_{s\alpha} V_{s\alpha}^* - V_{s\alpha}^* U_{s\alpha})$$

4.2.

$$0 = \sum_{\alpha} (U_{s\alpha}^* V_{s\alpha} - V_{s\alpha} U_{s\alpha})$$

Prost račun pokazuje da, ako važe ovi uslovi, postoji inverzna transformacija operatora \hat{S}_{α} u \hat{b}_s čime je ispunjen uslov kanoničnosti. Ovi uslovi omogućavaju i rešavanje sistema 3.21. po transformacionim funkcijama.

Na taj način, odredjeni izrazi za smenu operatora \hat{b}_s u operator \hat{S} ako se primene na harmonijski hamiltonijan ${}_{\text{HAR}}^{\hat{H}}$ on postaje ermitski.

Ovo je tzv. dijagonalizacija po Tjablikovu.

Dakle, potražimo sada naše funkcije $U_{s\alpha}$ i $V_{s\alpha}$. Iz prvog uslova 4.2. dobijamo uslov normiranja oblika:

$$U_{s\alpha}^2 - V_{s\alpha}^2 = 1$$

4.3.

Uvedemo li oznaće

$$\rho_1 = \frac{x}{w} \quad \rho_2 = \frac{y}{w} \quad \rho_3 = \frac{z}{w}$$

4.4.

$$\rho_1 = \frac{U_{1\alpha}}{V_{2\alpha}} \quad \rho_2 = \frac{U_{2\alpha}}{V_{2\alpha}} \quad \rho_3 = \frac{V_{1\alpha}}{V_{2\alpha}}$$

i ako razvijemo 4.3. u indeksu $s / s=1, s=2/$, sledi:

$$(E-A)\rho_1 - C\rho_2 - C = 0$$

$$-C\rho_1 + (E-B)\rho_2 - C\rho_3 = 0$$

$$C\rho_2 + (E+A)\rho_3 + C = 0$$

4.5

$$C\rho_1 + C\rho_2 + (E+B) = 0$$

GDE JE $E = \epsilon\alpha$ $\alpha = 1, 2$

$$U_{1\alpha}^2 + U_{2\alpha}^2 - V_{1\alpha}^2 - V_{2\alpha}^2 = 1$$

4.6.

gde je $C = T_K$.

Rешења система 4.5. су

$$\frac{U_{1\alpha}}{V_{2\alpha}} = C \frac{\left[\frac{(\epsilon\alpha - B)}{(\epsilon\alpha + B)} - 1 \right]}{\frac{\epsilon\alpha - B}{\epsilon\alpha + B} (\epsilon\alpha - A)} \quad ; \quad \frac{U_{2\alpha}}{V_{2\alpha}} = - \frac{\epsilon\alpha + B}{\epsilon\alpha - B}$$

$$\frac{V_{1\alpha}}{V_{2\alpha}} = C \frac{\frac{\epsilon\alpha - A}{\epsilon\alpha + A} \left[1 - \frac{\epsilon\alpha - B}{\epsilon\alpha + B} \right]}{\frac{\epsilon\alpha - B}{\epsilon\alpha + B} (\epsilon\alpha - A)} ; \quad \left(\frac{U_{1\alpha}}{V_{2\alpha}} \right)^2 + \left(\frac{U_{2\alpha}}{V_{2\alpha}} \right)^2 - \left(\frac{V_{1\alpha}}{V_{2\alpha}} \right)^2 - 1 = - \frac{1}{V_{2\alpha}^2}$$

4.7.

Algebarska rešenja dobijenog sistema jednačina daju vrlo komplikovane izraze za funkcije U_{α} i V_{α} . Zato ćemo se, u daljem razmatranju ograničiti na oblast rezonancije u kojoj su $E \approx E^F$

$$A \approx B \cancel{\gg} T_k$$

4.8.

pa dodavanjem malog parametra T_k^2 u polaritonske energije dobijamo približno:

$$\begin{aligned} E_1 &\approx A + T & E_2 = \sqrt{A^2 - 2AT + T^2} &= A - T \\ \alpha = 1 & & \alpha = 2 & \end{aligned} \quad 4.9.$$

tako izrazi 4.7. prelaze u

$$\frac{U_{1\alpha}}{V_{2\alpha}} = -T \frac{2A}{(E_{\alpha}-A)^2} \quad \frac{U_{2\alpha}}{V_{2\alpha}} = -\left(\frac{E_{\alpha}+A}{E_{\alpha}-A}\right)$$

4.10.

$$\frac{V_{1\alpha}}{V_{2\alpha}} = T \frac{\left[1 - \frac{E_{\alpha}-A}{E_{\alpha}+A}\right]}{E_{\alpha}-A}$$

Ako izvršimo zamene indeksa alfa dajući im konkretne vrednosti 1,2 i rešimo sistem 4.10. aprosimativno, u oba slučaja, zadržavajući se na kvadratnim članovima u uslovima normiranja, dobijamo kao približna rešenja transformacione funkcije U_{α} i V_{α}

$$\alpha = 1$$

$$\alpha = 2$$

$$U_{11} = -\frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 - \frac{1}{2}\delta\right)$$

$$U_{12} = -\frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 + \frac{\delta}{2}\right)$$

$$U_{21} = -\frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 + \frac{1}{2}\delta\right)$$

$$U_{22} = \frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 - \frac{\delta}{2}\right)$$

$$V_{11} = \frac{\delta}{\sqrt{2}}$$

$$V_{21} = -\frac{\delta}{\sqrt{2}}$$

4.11.

$$V_{21} = \frac{\delta}{\sqrt{2}}$$

$$V_{22} = \frac{\delta}{\sqrt{2}}$$

$$\begin{aligned} \delta &= \frac{T}{2A} = \\ &= \frac{T_k}{2E_k^e} \end{aligned}$$

Razvojem 4.1. po svim indeksima dobijamo

$$\hat{b}_1^+ = -\frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 - \frac{\delta}{2}\right) \hat{S}_1^+ - \frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 + \frac{\delta}{2}\right) \hat{S}_2^+ + \frac{\delta}{\sqrt{2}} \hat{S}_{-1} - \frac{\delta}{\sqrt{2}} \hat{S}_{-2}$$

$$\hat{b}_1 = -\frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 - \frac{\delta}{2}\right) \hat{S}_1 - \frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 + \frac{\delta}{2}\right) \hat{S}_2 + \frac{\delta}{\sqrt{2}} \hat{S}_{-1} - \frac{\delta}{\sqrt{2}} \hat{S}_{-2}$$

4.12.

$$\hat{b}_2^+ = -\frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 + \frac{\delta}{2}\right) \hat{S}_1^+ + \frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 - \frac{\delta}{2}\right) \hat{S}_2^+ + \frac{\delta}{\sqrt{2}} \hat{S}_{-1} + \frac{\delta}{\sqrt{2}} \hat{S}_{-2}$$

$$\hat{b}_2 = -\frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 + \frac{\delta}{2}\right) \hat{S}_1 + \frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 - \frac{\delta}{2}\right) \hat{S}_2 + \frac{\delta}{\sqrt{2}} \hat{S}_{-1} + \frac{\delta}{\sqrt{2}} \hat{S}_{-2}$$

i još

$$\hat{b}_{-2}^+ = -\frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 + \frac{\delta}{2}\right) \hat{S}_{-1}^+ + \frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 - \frac{\delta}{2}\right) \hat{S}_{-2}^+ + \frac{\delta}{\sqrt{2}} \hat{S}_1 + \frac{\delta}{\sqrt{2}} \hat{S}_2$$

$$\hat{b}_{-2} = -\frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 + \frac{\delta}{2}\right) \hat{S}_{-1} + \frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 - \frac{\delta}{2}\right) \hat{S}_{-2} + \frac{\delta}{\sqrt{2}} \hat{S}_1 + \frac{\delta}{\sqrt{2}} \hat{S}_2$$

indeks k se podrazumeva kod svakog operatora

Ako zamenimo 4.12. u razvijeni oblik jednačine 3.15. koji glasi:

$${}_2\hat{H}_{\text{HAR.}} = \sum_k \left[A(\hat{b}_1^+ \hat{b}_1 + \hat{b}_2^+ \hat{b}_2) + T(\hat{b}_1^+ \hat{b}_2 + \hat{b}_2^+ \hat{b}_1 + \hat{b}_1 \hat{b}_{-2}^+ + \hat{b}_{-2} \hat{b}_1) \right] \quad 4.13.$$

i sredjivanjem koeficijenata uz operatore \hat{S}_k i \hat{S}_k^+ /smatrajući da je hamiltonijan dijagonalan sa tačnošću do δ^2 / dobijamo

$$\begin{aligned} {}_2\hat{H}_{\text{HAR.}} &= \sum_k (2\delta^2 - 2\delta) + \sum_k \left\{ A \left[\frac{1}{2} \left(1 + \frac{\delta}{2}\right)^2 + \frac{1}{2} \left(1 - \frac{\delta}{2}\right)^2 + \frac{\delta^2}{2} + \frac{\delta^2}{2} \right] + \right. \\ &+ T \left[\frac{1}{2} \left(1 - \frac{\delta^2}{4}\right) + \frac{\delta^2}{2} + \frac{1}{2} \left(1 - \frac{\delta^2}{4}\right) + \frac{\delta^2}{2} - 4 \frac{\delta}{2} \right] \left. \right\} \hat{S}_1^+ \hat{S}_1 + \\ &+ \sum_k \left\{ A \left[\frac{1}{2} \left(1 + \frac{\delta}{2}\right)^2 + \frac{1}{2} \left(1 - \frac{\delta}{2}\right)^2 + \frac{\delta^2}{2} + \frac{\delta^2}{2} \right] + T \left[-\frac{1}{2} \left(1 - \frac{\delta^2}{4}\right) - \frac{\delta^2}{2} - \frac{1}{2} \left(1 - \frac{\delta^2}{4}\right) - \frac{\delta^2}{2} - \frac{4\delta}{2} \right] \right\} \hat{S}_2^+ \hat{S}_2 \end{aligned}$$

odakle sledi

$$\mathcal{E}_1 = A + T - \frac{11}{8} \left(\frac{T^2}{2A} \right) ; \quad \mathcal{E}_2 = A - T - \frac{11}{8} \left(\frac{T^2}{2A} \right) \quad 4.14.$$

Ovo je, u stvari, još uvek rezultat koji daje metod P.D.K. s tim što važi u oblasti rezonancije.

U jednačini 3.14. nema anharmonijskog dela hamiltonijana \hat{H}_4^{INT} kao ni anharmonijskog dela eksitonskog hamiltonijana \hat{H}_4° .

Sada ćemo pokazati da se ovi delovi ne mogu u potpunosti zanemariti. Možemo napisati da je

$$\hat{H}_{\text{HARM.}} = \hat{H}_{\text{POLA.}} = \hat{H}_{\text{EKS}} + \hat{H}_{\text{FOT}} + {}_2\hat{H}_{\text{INT}} + {}_4\hat{H}_{\text{INT}} + \hat{H}_4^{\circ} \quad 4.15.$$

$$\hat{H}_{\text{HARM.}}^{\text{POP.}} = {}_2\hat{H}_{\text{HAR.}} + {}_4\hat{H}_{\text{HAR.}} ; \quad {}_4\hat{H}_{\text{HAR.}} = \hat{H}_4^{\circ} + {}_4\hat{H}_{\text{INT}}.$$

Pogodnim presuziranjem izraz ${}_4\hat{H}_{\text{INT}}$ možemo prikazati sa

$${}_4\hat{H}_{\text{INT.}} = -\frac{1}{N} \sum_{K_1 K_2 K_3} T_{K_4} [\hat{B}_{K_1}^+ \hat{B}_{K_2}^+ \hat{B}_{K_3} \hat{A}_{K_4} + \hat{B}_{K_1}^+ \hat{A}_{K_2}^+ \hat{B}_{K_3} \hat{B}_{K_4}] -$$

$$-\frac{1}{N} \sum_{K_1 K_2 K_3} T_{K_3} [\hat{B}_{K_1}^+ \hat{B}_{K_2}^+ \hat{A}_{K_3}^+ \hat{B}_{K_4} + \hat{B}_{K_4}^+ \hat{A}_{K_3} \hat{B}_{K_2} \hat{B}_{K_1}] \quad 4.16.$$

Izvršimo prelaz u ovoj jednačini na eksitonske operatore pomožući 2.7. može se pokazati da komutiranjem ne dobijamo operatore drugog reda, te ćemo zadržati samo eksitonske operatore proporcionalne jedinici sobzirom da ${}_4\hat{H}_{\text{INT}}$ figuriše već mala veličina T_{K_4}

$$\text{GDE SU } K_4 = K_1 + K_2 - K_3 ; \quad K_3 = K_1 + K_2 + K_3$$

pa je

$${}_4\hat{H}_{\text{ANHAR}} = -\frac{1}{N} \sum_{K_1 K_2 K_3} \hat{C}_{K_1}^+ \hat{C}_{K_2}^+ \hat{C}_{K_3} \hat{C}_{K_4} -$$

$$-\frac{1}{N} \sum_{K_1 K_2 K_3} T_{K_3} (\hat{C}_{K_1}^+ \hat{C}_{K_2}^+ \hat{A}_{K_3}^+ \hat{C}_{K_4} + \hat{C}_{K_1}^+ \hat{A}_{K_3} \hat{C}_{K_2} \hat{C}_{K_4})$$

4.17.

ili ako izvršimo smenu $\hat{C} = \hat{b}_1$ $\hat{A} = \hat{b}_2$

$${}_4\hat{H}_{\text{ANHAR.}} = -\frac{\Delta}{N} \sum_{K_1 K_2 K_3} {}^{K_1} \hat{b}_1^+ {}^{K_2} \hat{b}_1^+ {}^{K_3} \hat{b}_1 {}^{K_4} \hat{b}_1 -$$

$$-\frac{1}{N} \sum_{K_1 K_2 K_3} T_{K_3} ({}^{K_1} \hat{b}_1^+ {}^{K_2} \hat{b}_1^+ {}^{K_3} \hat{b}_2^+ {}^{K_4} \hat{b}_1 + {}^{K_1} \hat{b}_1^+ {}^{K_2} \hat{b}_2^+ {}^{K_3} \hat{b}_1 {}^{K_4} \hat{b}_1)$$

4.18.

Ovde ćemo primeniti transformacije 4.12. s tim što sada moramo voditi računa o talasnim vektorima jer su oni različiti.

$${}^{K_1} \hat{b}_1^+ = -\frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 - \frac{\delta_K}{2}\right) {}^1 \hat{S}_{K_1}^+ - \frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 + \frac{\delta_{K_1}}{2}\right) {}^2 \hat{S}_{K_1}^+ + \frac{\delta_{K_1}}{\sqrt{2}} {}^1 \hat{S}_{-K_1} - \frac{\delta_{K_1}}{\sqrt{2}} {}^2 \hat{S}_{-K_1}$$

$${}^{K_2} \hat{b}_1^+ = -\frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 - \frac{\delta_{K_2}}{2}\right) {}^1 \hat{S}_{K_2}^+ - \frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 + \frac{\delta_{K_2}}{2}\right) {}^2 \hat{S}_{K_2}^+ + \frac{\delta_{K_2}}{\sqrt{2}} {}^1 \hat{S}_{-K_2} - \frac{\delta_{K_2}}{\sqrt{2}} {}^2 \hat{S}_{-K_2}$$

$${}^{K_3} \hat{b}_1^+ = -\frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 - \frac{\delta_{K_3}}{2}\right) {}^1 \hat{S}_{K_3}^+ - \frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 + \frac{\delta_{K_3}}{2}\right) {}^2 \hat{S}_{K_3}^+ + \frac{\delta_{K_3}}{\sqrt{2}} {}^1 \hat{S}_{-K_3} - \frac{\delta_{K_3}}{\sqrt{2}} {}^2 \hat{S}_{-K_3}$$

$${}^{K_4} \hat{b}_1^+ = -\frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 - \frac{\delta_{K_4}}{2}\right) {}^1 \hat{S}_{K_4}^+ - \frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 + \frac{\delta_{K_4}}{2}\right) {}^2 \hat{S}_{K_4}^+ + \frac{\delta_{K_4}}{\sqrt{2}} {}^1 \hat{S}_{-K_4} - \frac{\delta_{K_4}}{\sqrt{2}} {}^2 \hat{S}_{-K_4}$$

čiji produkt daje posle odbacivanja malih parametara višeg od drugog reda i odbacivanjem operatora četvrtog reda :

$$\begin{aligned}
 & {}_{k_1} \hat{b}_1^+ {}_{k_2} \hat{b}_2^+ {}_{k_3} \hat{b}_3^+ {}_{k_4} \hat{b}_4^+ = 2 \delta_{k_2}^2 \left[{}^1 \hat{S}_{k_1}^+ {}^1 \hat{S}_{k_1} + {}^2 \hat{S}_{k_1}^+ {}^2 \hat{S}_{k_1} + {}^1 \hat{S}_{k_1}^+ {}^2 \hat{S}_{k_1} + {}^2 \hat{S}_{k_1}^+ {}^1 \hat{S}_{k_1} \right] + \\
 & + \frac{1}{4} \delta_{k_3}^2 \left[\left({}^1 \hat{S}_{k_1}^+ {}^1 \hat{S}_{-k_1}^+ + {}^1 \hat{S}_{-k_1}^+ {}^1 \hat{S}_{k_1}^+ \right) + \left({}^2 \hat{S}_{k_1}^+ {}^2 \hat{S}_{-k_1}^+ + {}^2 \hat{S}_{-k_1}^+ {}^2 \hat{S}_{k_1}^+ \right) \right] + \\
 & + \frac{1}{4} \delta_{k_3}^2 \left[\left({}^1 \hat{S}_{k_1}^+ {}^2 \hat{S}_{-k_1}^+ + {}^2 \hat{S}_{-k_1}^+ {}^1 \hat{S}_{k_1}^+ \right) + \left({}^2 \hat{S}_{k_1}^+ {}^1 \hat{S}_{-k_1}^+ + {}^1 \hat{S}_{-k_1}^+ {}^2 \hat{S}_{k_1}^+ \right) \right]
 \end{aligned}$$

$$\delta_{k_3} = \frac{T_{k_3}}{2A_{k_3}}$$

Sličnim postupkom sa operatorima u drugom članu jednačine 4.18. /u kome zadržavamo samo male parametre prvog reda, jer je T_k već malo/ i sredjivanjem koeficijenata uz iste operatore dobijamo \tilde{H}_{INT}

$${}^4 \tilde{H}_{\text{INT.}} = - \frac{1}{N} \sum_{k_1 k_2 k_3} \left[T_{k_3} (\hat{C}_{k_1}^+ \hat{C}_{k_2}^+ \hat{A}_{k_3}^+ \hat{C}_{k_4}^+) + \right.$$

$$+ T_{k_3} (\hat{C}_{k_4}^+ \hat{A}_{k_3}^+ \hat{C}_{k_2}^+ \hat{C}_{k_1}^+) \Big] =$$

$$= 2 T_{k_2} \delta_{k_2} \left[{}^1 \hat{S}_{k_1}^+ {}^1 \hat{S}_{k_1} + {}^2 \hat{S}_{k_1}^+ {}^2 \hat{S}_{k_1} + {}^1 \hat{S}_{k_1}^+ {}^2 \hat{S}_{k_1} + {}^2 \hat{S}_{k_1}^+ {}^1 \hat{S}_{k_1} \right]$$

DAKLE : $\kappa_3 \rightarrow \lambda$ $\kappa_2 \rightarrow \lambda$ $\kappa_1 \rightarrow \kappa$

$$\begin{aligned}
 & \frac{2}{4} \hat{\mathcal{H}}_{\text{ANHAR.}} = -\frac{1}{N} \sum_{\lambda K} [2\Delta \delta_{\lambda}^2 + 2T_{\lambda} \delta_{\lambda}] \hat{S}_{1K}^+ \hat{S}_{1K} \\
 & - \frac{1}{N} \sum_{\lambda K} [2\Delta \delta_{\lambda}^2 + 2T_{\lambda} \delta_{\lambda}] \hat{S}_{2K}^+ \hat{S}_{2K} - \\
 & - \frac{1}{N} \sum_{\lambda K} [2\Delta \delta_{\lambda}^2 + 2T_{\lambda} \delta_{\lambda}] \hat{S}_{1K}^+ \hat{S}_{2K} - \\
 & - \frac{1}{N} \sum_{\lambda K} [2\Delta \delta_{\lambda}^2 + 2T_{\lambda} \delta_{\lambda}] \hat{S}_{2K}^+ \hat{S}_{1K} - \\
 & - \frac{1}{N} \cdot \frac{1}{2} \sum_{\lambda K} \frac{1}{2} \delta_{\lambda}^2 [\hat{S}_{1K}^+ \hat{S}_{1,-K}^+ + \hat{S}_{1,-K} \hat{S}_{1K}] \quad ^{4.19.} \\
 & - \frac{1}{N} \cdot \frac{1}{2} \sum_{\lambda K} \frac{1}{2} \delta_{\lambda}^2 [\hat{S}_{2K}^+ \hat{S}_{2,-K}^+ + \hat{S}_{2,-K} \hat{S}_{2K}] - \\
 & - \frac{1}{N} \cdot \frac{1}{2} \sum_{\lambda K} \frac{1}{2} \delta_{\lambda}^2 [\hat{S}_{1K}^+ \hat{S}_{2,-K}^+ + \hat{S}_{2,-K} \hat{S}_{1K}] - \\
 & - \frac{1}{N} \cdot \frac{1}{2} \sum_{\lambda K} \frac{1}{2} \delta_{\lambda}^2 [\hat{S}_{2K}^+ \hat{S}_{1,-K}^+ + \hat{S}_{1,-K} \hat{S}_{2K}]
 \end{aligned}$$

Izvršimo smene 4.20.

$$T_0 = -\frac{1}{N} \sum_{\ell} \frac{3}{2} T_\ell d_\ell$$

$$T'_\ell = -\frac{1}{N} \sum_{\ell} \frac{1}{2} \frac{T_\ell^2}{4A^2} = -\frac{1}{N} \sum_{\ell} \frac{1}{2} d_\ell^2 \quad 4.20.$$

u 4.19., sledi

$$\hat{H}_{\text{ANH.}} = \sum_k T_0 \hat{S}_{1k}^+ \hat{S}_{1k} + \sum_k T_0 \hat{S}_{2k}^+ \hat{S}_{2k} +$$

$$+ \sum_k T_0 \hat{S}_{1k}^+ \hat{S}_{2k} + \sum_k T_0 \hat{S}_{2k}^+ \hat{S}_{1k} +$$

$$+ \frac{1}{2} \sum_k T'_\ell [\hat{S}_{1k}^+ \hat{S}_{1,-k}^+ + \hat{S}_{1,-k} \hat{S}_{1k}] +$$

$$+ \frac{1}{2} \sum_k T'_\ell [\hat{S}_{2k}^+ \hat{S}_{-2k}^+ + \hat{S}_{-2k} \hat{S}_{2k}] + \quad 4.21.$$

$$+ \frac{1}{2} \sum_k T'_\ell [\hat{S}_{1k}^+ \hat{S}_{-2k}^+ + \hat{S}_{-2k} \hat{S}_{1k}] +$$

$$+ \frac{1}{2} \sum_k T'_\ell [\hat{S}_{2k}^+ \hat{S}_{-1k}^+ + \hat{S}_{-1k} \hat{S}_{2k}]$$

Ako bi napisali $\hat{H}_{\text{ANH.}}$ u razvijenom obliku sa polariton skim operatorima smatrajući ga dijagonalizovanim, videli bi da se sabiranjem sa jednačinom 4.21. /i skupljanjem koeficijenata uz iste operatorе, (videli bi da se) popravljeni harmonijski hamiltonijan

može predstaviti jednačinom istog oblika kao i jednačina 3.15.
samo je sada

$$\hat{H}_{\text{HAR.}}^{\text{POP.}} = \sum_{\kappa} \left[\sum_{ss=1}^2 \tilde{M}_{ss} \hat{S}_s^+ \hat{S}_s + \frac{1}{2} \sum_{ss'=1}^2 \tilde{N}_{ss'} (\hat{S}_s^+ \hat{S}_{s'}^+ \hat{S}_{-s'} \hat{S}_s) \right]$$

$$R = \tilde{M}_{11} = E_{1\kappa} + T_0 = \tilde{A} \quad Q = \tilde{M}_{12} = \tilde{M}_{21} = T_0$$

4.22.

$$P = \tilde{M}_{22} = E_{2\kappa} + T_0 \quad Q = -\frac{1}{N} \sum_{\mathcal{L}} \frac{3}{2} T_{\mathcal{L}} \cdot \frac{T_{\mathcal{L}}}{2A_{\mathcal{L}}}$$

$$D = \tilde{N}_{11} = \tilde{N}_{22} = \tilde{N}_{21} = \tilde{N}_{12} = T_{\mathcal{L}}'$$

ovaj hamiltonijan nije dijagonalan, ali ga možemo dijagonalizovati potpuno istim postupkom kao i pre. Na njega možemo primeniti i Hajzenbergove jednačine, te za njega važi 3.19. uz izmenu odgovarajućih funkcija. Jednačina 3.19. u razvijenom obliku izgleda ovako

$$\begin{aligned} S=1 \quad & E \tilde{U}_{1\alpha} = \tilde{M}_{11} \tilde{U}_{1\alpha} + \tilde{M}_{12} \tilde{U}_{2\alpha} + \tilde{N}_{11} \tilde{V}_{1\alpha} + \tilde{N}_{12} \tilde{V}_{2\alpha} \\ & - E \tilde{V}_{1\alpha} = \tilde{M}_{11} \tilde{V}_{1\alpha} + \tilde{M}_{12} \tilde{V}_{2\alpha} + \tilde{N}_{11} \tilde{U}_{1\alpha} + \tilde{N}_{12} \tilde{U}_{2\alpha} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} S=2 \quad & E \tilde{U}_{2\alpha} = \tilde{M}_{21} \tilde{U}_{1\alpha} + \tilde{M}_{22} \tilde{U}_{2\alpha} + \tilde{N}_{21} \tilde{V}_{1\alpha} + \tilde{N}_{22} \tilde{V}_{2\alpha} \\ & - E \tilde{V}_{2\alpha} = \tilde{M}_{21} \tilde{V}_{1\alpha} + \tilde{M}_{22} \tilde{V}_{2\alpha} + \tilde{N}_{21} \tilde{U}_{1\alpha} + \tilde{N}_{22} \tilde{U}_{2\alpha} \end{aligned}$$

$$\text{tj. } X = \tilde{U}_{1\alpha} \quad Y = \tilde{U}_{2\alpha} \quad Z = \tilde{V}_{1\alpha} \quad W = \tilde{V}_{2\alpha}$$

$$(E - R)X - QY - DZ - DW = 0$$

$$-QX + (E + P)Y - DZ - DW = 0$$

$$DX + DY + (E + R)Z + QW = 0$$

$$DX + DY + QZ + (E + P)W = 0$$

čija determinanta mora biti jednaka nuli da bi x, y, z, w bili različiti od nule.

te posle kraćeg skređivanja determinanta glasi

$$\begin{vmatrix} E-R & -Q & -D & -D \\ -Q & (E-P) & -D & -D \\ D & D & (E+R) & Q \\ D & D & Q & (E+P) \end{vmatrix} = 0$$

ako je razvijemo dobijemo:

$$E^4 + \underbrace{(4D^2 - 2Q^2 - R^2 - P^2)}_{0} E^2 + R^2 P^2 - 2RPQ^2 + \\ + \underbrace{[4RQ + 4PQ - 2RP - P^2 - 4Q^2 - 2P^2 - R^2]}_{0} D^2 = 0$$

4.23.

S obzirom na 4.20. i 4.22. D^2 je proporcionalno četvrtom stepenu malog parametra ove teorije, tj,

$$D^2 \propto \frac{T_L^4}{4A^4} \rightarrow 0 \quad \text{čak i } R^2 D^2 \propto \frac{T_L^4}{4A^2} \rightarrow 0$$

pa imamo

$$E^4 - (R^2 + P^2) E^2 + (R^2 P^2 - 2RPQ^2) = 0$$

$$K = E^2 \quad Q^2 RP = RPT_0^2 \propto T_L^4$$

$$K_{12} = \frac{R^2 + P^2}{2} \pm \sqrt{\left(\frac{R^2 - P^2}{2}\right)^2 + 2RPT_0^2}$$

Konačno dobijamo popravljen zakon disperzije za polaritone:

$$\tilde{\epsilon}_1 = \sqrt{\frac{R^2 + P^2}{2} + \sqrt{\left(\frac{R^2 - P^2}{2}\right)^2 + 2RP T_0^2}}$$

4.24.

$$\tilde{\epsilon}_2 = \sqrt{\frac{R^2 + P^2}{2} - \sqrt{\left(\frac{R^2 - P^2}{2}\right)^2 + 2RP T_0^2}}$$

ovde su

$$R = A_K + T_K - \frac{11}{8} \frac{T_K^2}{2A_K} + T_0 = R_K$$

$$P = A_K - T_K - \frac{11}{8} \frac{T_K^2}{2A_K} + T_0 = P_K$$

Na kraju, posle razvijanja oba korena u red, zakon disperzije 4.24. glasi

$$A_K = E_K^{\text{EKS.}}$$

$$\tilde{\epsilon}_1 = R + \frac{1}{4} \frac{T_0^2}{T_K} ; \quad \tilde{\epsilon}_2 = P - \frac{1}{4} \frac{T_0^2}{T_K}$$

Z A K L J U Č A K

U radu je ispitana spektar polaritona u harmonijskoj aproksimaciji u oblasti eksiton-foton rezonance. Mali parametar teorije je odnos konstante eksiton-foton, interakcije i energije eksitona /fotona/. Treba napomenuti da je pomenuti mali parametar zaista mali samo u onim slučajevima kada su vektor polarizacije fotona i vektor dipolnog momenta prelaza u molekulu približno ortogonalni i leže u istoj ravni. Kao što je poznato, ovakav slučaj se praktično realizuje u kristalima naftalina i čvrstog benzola.

Za pomenuti slučaj nadjene su korekcije polaritonskog spektra, koji se dobija primenom metode P.D.K. i konstatovano je da ove korekcije proširuju energetski gap izmedju dve polaritonske grane i istovremeno vrše paralelni pomeraj spektra ka nižim energijama.

L I T E R A T U R A

/1/ Я.Н.ФРЕНКЕЛЬ	Phys. Rev. <u>37</u> , 17 /1931/
/2/ Я.Н.ФРЕНКЕЛЬ	Phys. Rev. <u>37</u> , 1276 /1931/
/3/ Я.Н.ФРЕНКЕЛЬ	Sow. Phys. <u>2</u> , 158 /1936/
/4/ R.E.Peierls	Ann. Phys. <u>13/5</u> , 905/1932/
/5/ В.М.АГРАНОВИЧ	ТЕОРИЯ ЭКСИТОНОВ
«НАУКА» МОСКВА /1968/
/6/ Р.НОКС	ТЕОРИЯ ЭКСИТОНОВ
«МИР» МОСКВА /1966/
/7/ В.М.АГРАНОВИЧ	#ЭТФ <u>37</u> , 430 /1959/
/8/ U. Fano	Phys. Rev. <u>103</u> , L202/1956/
/9/ J.J.Hopfield	Phys. Rev. <u>112</u> , 1555/1958/
/10/ В.М.АГРАНОВИЧ, Б.С.ТОШИН	#ЭТФ <u>53</u> , 149 /1967/
/11/ N.N.Bogolyubov	Lectures in Quantum
statistics, Kiev /1949/
/12/ S.V.Tyablikov	МЕТОДЫ КВАНТОВОЙ ТЕОРИИ
«НАУКА» МОСКВА /1965/
/13/ D.I.Lalović, B.S.Tošić, R.B.Žakula	Phys. Rev.
<u>178</u> , 1472 /1969/
/14/ B.S.Tošić	Phys. Stat.Sol. 48 K129/1971/

